

แผนปฏิบัติการ

ด้านการพัฒนาอุทสากรรมจังหวัดชุมพร

ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)

สำนักงานอุทสากรรมจังหวัดชุมพร

คำนำ

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 กำหนดให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานของส่วนราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล โดยกระทรวงอุตสาหกรรมได้จัดสรรงบประมาณให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก และสามารถนำไปปฏิบัติโดยใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานของด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร มีอำนาจหน้าที่ในการประสาน สนับสนุนการปฏิบัติงานด้านอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ส่งเสริม สนับสนุน กำกับดูแล การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนเครื่องจักร จัดทำแผนส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประสาน ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานตามแผน จัดทำและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ อุตสาหกรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ส่งเสริม พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านอุตสาหกรรมให้กับผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ดังนั้น จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ปัญหาและความต้องการจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ให้ตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการและประชาชนในพื้นที่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและเกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกันเพื่อผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

สารบัญ

	<u>หน้า</u>
คำนำ	
สารบัญ	
ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร	1
ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ	
2.1 แผนระดับที่ 1	
ยุทธศาสตร์ชาติ	3
2.2 แผนระดับที่ 2	
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	5
กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	12
2.3 แผนที่เกี่ยวข้อง	
แผนปฏิบัติการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของกระทรวงอุตสาหกรรม	17
แผนปฏิบัติการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	18
แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566-2570)	20
ส่วนที่ 3 สาระสำคัญแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร	
ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัดชุมพร	22
การวิเคราะห์ศักยภาพ	37
สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม	40
ส่วนที่ 4 ภาคผนวก	
ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ	45
โครงการแบบย่อ	46

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)

ส่วนที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดชุมพร โดยมีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดชุมพร ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนปฏิบัติการของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติการของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนาภาคใต้และแผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ถ่ายทอดแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรให้ผู้ปฏิบัติงาน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงผู้สนใจได้ทราบอย่างทั่วถึง โดยนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดไปวิเคราะห์ SWOT Analysis ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนของภาคอุตสาหกรรมในจังหวัด การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดจากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร เพื่อผลักดันให้ภาคการผลิตมีความสมดุล มั่นคง ยั่งยืน อีกทั้งการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของจังหวัด โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ ก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่าและมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ในระดับประเทศและระดับโลก โดยการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนทั้งด้านกฎหมายและกฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการ และการบูรณาการนโยบาย/แผนงานกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ที่จะเอื้อให้เกิดการลงทุนและลดอุปสรรคในธุรกิจอุตสาหกรรม นอกจากนี้ การส่งเสริมสถานประกอบการที่เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม จะอาศัยการกำกับดูแลอย่างทั่วถึง การถ่ายทอดองค์ความรู้ และการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเป็นกลไกในการขับเคลื่อน โดยมีสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ผลักดันอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชน สู่อุตสาหกรรมที่ยั่งยืน”

พันธกิจ

- ยกระดับผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
- เสริมสร้างและพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและอาหารให้มีมาตรฐาน มีนวัตกรรมรองรับการเปลี่ยนแปลง
- สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการภาคอุตสาหกรรมควบคู่กับการดูแลสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน
- ส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคม สิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืนด้วย BCG Model

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570)
ประกอบด้วย 3 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

แนวทางการพัฒนาด้านที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดให้เป็น
อุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง

- เป้าประสงค์

ส่งเสริมพัฒนาสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดให้ขีดความสามารถเพิ่มขึ้น

- กลยุทธ์

1. ส่งเสริมอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ยางพารา อาหารแช่แข็ง ให้มีมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรม
2. ผลักดันอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนาที่ 2 พัฒนาผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนเพื่อรองรับการ
เปลี่ยนแปลง

- เป้าประสงค์

1. ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าพื้นถิ่นให้มีอัตลักษณ์ เชื่อมโยงการท่องเที่ยวให้เกิดมูลค่าสูง
2. เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้รองรับการเปลี่ยนแปลง

- กลยุทธ์

1. พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์เชื่อมโยงการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูง
2. การเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการเอสเอ็มอี วิสาหกิจชุมชนให้รองรับการเปลี่ยนแปลง

แนวทางการพัฒนาที่ 3 สนับสนุนการประกอบการอุตสาหกรรมให้ยั่งยืน เป็นมิตรกับชุมชน
และสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model

- เป้าประสงค์

1. ภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model
2. พื้นที่เป้าหมายได้รับการพัฒนาสู่เมืองนำอยู่คู่อุตสาหกรรม

- กลยุทธ์

1. ส่งเสริมพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมให้เกิดความสมดุลพร้อมยกระดับสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
2. ยกระดับการจัดการอุตสาหกรรมด้วย BCG Model

ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560

แผนระดับที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติ

(1) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์

1. การเกษตรสร้างมูลค่า (เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป)
2. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์อุตสาหกรรม และบริการขนส่งและโลจิสติกส์)
3. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว (ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย)
4. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการ (สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด ปรับบทบาทและโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(3) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร มีภารกิจดำเนินการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

- ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูป ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม ต่อยอดงานวิจัยและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ มุ่งเน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้านเทคโนโลยีและวัฒนธรรม เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น
- ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยการเพิ่มศักยภาพและสร้างความเข้มแข็งการพัฒนาอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การส่งเสริมสถานประกอบการในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ รวมทั้งการส่งเสริมการรวมกลุ่มและการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน
- ด้านการสร้าง ความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจการลงทุนสร้างโอกาสการค้า การลงทุนในตลาดสากล
- ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยการพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้ การใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมายสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิดการค้าและการลงทุน การเชื่อมโยงเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone: SEZ)
- ด้านพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจร ตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ เสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs

ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

1. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
2. พื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
3. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
4. ยกกระตบกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว (เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม)
2. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ (ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน)
3. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง (พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในการเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล สงวนรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น)
4. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ)

การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

จังหวัดชุมพรได้เข้าร่วมพัฒนาพื้นที่ต้นแบบสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ 3 ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตุดิบทดแทน เพื่อลดการเกิดขยะและลดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐาน มีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีการนำมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและอุตสาหกรรมสีเขียว

แผนระดับที่ 2

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น 4 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

เป้าหมาย

1. การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ สาขาอุตสาหกรรมและบริการ
2. ผลภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและบริการเพิ่มขึ้น

แผนย่อย อุตสาหกรรมชีวภาพ

แนวทางการพัฒนา

1. สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์ เวชสำอาง นวัตกรรมอาหาร ชีวภาพ สารสกัดสมุนไพร เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น และสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบอย่างครบวงจร พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวลเทคโนโลยีชีวภาพด้านการแพทย์และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่ที่เหมาะสม
2. สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ โดยการพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต สร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของวิสาหกิจชุมชนและชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมรวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนาเพื่อสนับสนุนการขยายธุรกิจของวิสาหกิจเริ่มต้นในอุตสาหกรรมชีวภาพ
3. สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาตลาดภายในประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงพัฒนามาตรการและสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจากเศรษฐกิจฐานชีวภาพ และใช้กลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ
4. มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศที่เป็นมาตรฐาน โดยนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังมาใช้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ โดยผู้ใช้ประโยชน์หรือต่อผู้ทำความเสียหายต่อทรัพยากร และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมด้วยการพัฒนาวิธีการทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังในการประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม/ระบบนิเวศ และพัฒนาวิธีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ที่เป็นมาตรฐานและจำเพาะสำหรับแต่ละระบบนิเวศ

เป้าหมายของแผนย่อย

อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพเฉลี่ยต่อปี ร้อยละ 10

ประเด็นที่ 3 การเกษตร

เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย 1: ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

เป้าหมาย 2: ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของผลผลิตทั้งหมดรวม ในประเทศสาขาเกษตรขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.0

2) อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ 1.0

(3.2) แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาด สม่่าเสมอ รวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

2) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

3) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้ารวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

เป้าหมายของแผนย่อย

สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4

แผนย่อยเกษตรปลอดภัย

แนวทางการพัฒนา

ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัย พัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล

เป้าหมายของแผนย่อย

สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ 3

(3.4) แผนย่อยเกษตรชีวภาพ

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

เป้าหมายของแผนย่อย

สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5

(3.5) แผนย่อยเกษตรแปรรูป

แนวทางการพัฒนา

1) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยให้นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

2) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

3) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

4) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมายของแผนย่อย

สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

1) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4

แผนย่อย 3.1 การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

แนวทางการพัฒนา

- สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์ และมีองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงของสินค้า และบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

- พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ และใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศไทย รวมทั้งสนับสนุนการให้สิทธิประโยชน์ เพื่อส่งเสริมการดึงดูดแรงงานและบุคลากรคุณภาพ

- ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบธุรกิจใหม่โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการค้าปลีกธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุนและรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศให้เข้มแข็งผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยง ทั้งในแนวตั้งและแนวนอน และสามารถพัฒนาระบบกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงทั้งห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น

เป้าหมายของแผนย่อย

- เป้าหมายที่ 1 การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น

- เป้าหมายที่ 2 ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์

- อัตราการขยายตัวจำนวนการก่อตั้งวิสาหกิจเริ่มต้น ขยายตัวร้อยละ 10

- อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัล อันดับที่ 1 ใน 36

3) แผนย่อย 3.3 การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัดให้มีความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำ ที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูง พร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ

- สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศ สำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น อุตสาหกรรมสร้างสรรค์สินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

- ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยมีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเข้าถึงช่องทางการตลาด ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐาน โดยมีการประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

- สร้างความพร้อมของผู้ประกอบการในการออกไปลงทุนต่างประเทศทั้งในด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับตลาด ภาษา วัฒนธรรม เครือข่ายพันธมิตร การค้าการลงทุน และกฎระเบียบด้านการค้าการลงทุนของประเทศเป้าหมาย รวมทั้งพัฒนาแผนกลยุทธ์การเข้าถึงตลาดใหญ่ที่มีศักยภาพ และมีการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงและความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการค้าและการลงทุนที่มีอยู่ ส่งเสริมให้มีการค้าและการบริการชายแดนเพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงเศรษฐกิจภูมิภาคกับเศรษฐกิจโลก

แผนย่อยของแผนแม่บท 3.5 เกษตรแปรรูป

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูงโดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

- ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

- สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

- ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมายของแผนย่อย

- สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท

- อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ขยายตัวร้อยละ 3

ประเด็น 5 การท่องเที่ยว

1) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ 2 รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- อัตราส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองหลักและเมืองรองมีสัดส่วน 80:20

2) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

แนวทางการพัฒนา

- สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ได้แก่ แหล่งอุทยานประวัติศาสตร์ เมืองมรดกโลก โบราณสถานเมืองเก่า ย่านการค้า วิถีชีวิตลุ่มน้ำ สินค้าชุมชน อาหารไทย และแพทย์แผนไทย เพื่อนำมาสร้างสรรค์คุณค่าและมูลค่าผ่านองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี และการออกแบบเพื่อสร้างสรรค์เป็นสินค้า รวมถึงการพัฒนากิจกรรมและบริการรูปแบบใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศการท่องเที่ยววิถีพุทธ การท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิม เป็นต้น

- พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ การส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และการออกแบบ การสร้างนวัตกรรม การส่งเสริมการลงทุน การสร้างเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว การสื่อสารและการคมนาคม การพัฒนาระบบฐานข้อมูล การส่งเสริมการตลาด และการสร้างเรื่องราวเพื่อบอกเล่านักท่องเที่ยว เป็นต้น

- เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว ทั้งด้านการออกแบบ การวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยี การบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด เพื่อสร้างความแตกต่างและความโดดเด่นของสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยว

- ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวโดยการนำเสนอเอกลักษณ์ของประเทศไทยและของแต่ละท้องถิ่น ให้เป็นที่เข้าใจในเวทีโลก ผ่านสื่อสร้างสรรค์และนวัตกรรมทางสื่อต่าง ๆ รวมทั้งการส่งเสริมการสื่อสารเรื่องราวอันเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละภูมิภาคและจังหวัดต่าง ๆ ผ่านการพัฒนาแบรนด์และการสื่อสารเรื่องราวอย่างสร้างสรรค์ผ่านช่องทางการตลาดที่เป็นที่นิยมในกลุ่มเป้าหมาย

เป้าหมายของแผนย่อย

รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมขยายตัว ร้อยละ 10

ประเด็น 8 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

เป้าหมาย

ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ร้อยละ 45

แผนย่อยของแผนแม่บทฯ 3.3 การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัด ให้มีความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูง พร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ

- สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น สินค้าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สินค้า เกษตรอินทรีย์ สินค้าสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

- ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาค และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการกระจายสินค้าโดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

- สร้างความพร้อมของผู้ประกอบการในการออกไปลงทุนในต่างประเทศทั้งในด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับตลาด ภาษา วัฒนธรรม เครือข่ายพันธมิตรการค้าการลงทุน และกฎระเบียบด้านการค้าการลงทุนของประเทศเป้าหมาย รวมทั้งพัฒนาแผนกลยุทธ์การเข้าถึงตลาดใหญ่ที่มีศักยภาพสำหรับสินค้าและบริการของไทย เช่น จีน และอินเดีย เป็นต้น และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงและความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการค้าและการลงทุนที่มีอยู่ ตลอดจนส่งเสริมการค้าและบริการชายแดน เพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงเศรษฐกิจภูมิภาคกับเศรษฐกิจโลก

เป้าหมายของแผนย่อย

- ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น
- การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศโดย IMD อันดับที่ 1 ใน 5
- สัดส่วนการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25

ประเด็นที่ 8 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย

ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ร้อยละ 50

แผนระดับที่ 2

กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

1. เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

หมวดหมู่ที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเดบิต ร้อยละ 4.5 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 1.2 รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า 537,000 บาทต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุด

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ตัวชี้วัดที่ 1.3 พื้นที่ทำเกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้นเป็น 10 ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ตัวชี้วัดที่ 1.4 พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ 10 เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

เป้าหมายที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหาร

และความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ 2.1 ภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตรวม (TFP) เฉลี่ยร้อยละ 1.5 เมื่อสิ้นสุด

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ตัวชี้วัดที่ 2.2 มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ 2 แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2

แห่ง ภาคใต้ 2 แห่ง ภาคกลาง 1 แห่ง และภาคตะวันออก 1 แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

เป้าหมายที่ 3 เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของ

ห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ 3.1 จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ 1 ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์

เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 18 เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ตัวชี้วัดที่ 3.2 จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ 1 ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่ม

เกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 6 เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ตัวชี้วัดที่ 3.3 จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจ

ชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 35 เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13

ตัวชี้วัดที่ 3.4 ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้น (ตามการประเมินของ กษ.) ปีละ 4,000 ราย

หมวดหมู่ที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

ตัวชี้วัดที่ 1.1 ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน 282,240 คัน

คิดเป็นร้อยละ 26 ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.2 ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน

380,250 คัน คิดเป็นร้อยละ 17 ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.3 ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าตัดแปลงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 40,000 คัน ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.4 อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี หรือ อัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี

เป้าหมายที่ 2 ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

ตัวชี้วัดที่ 2.1 อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ 1 ในอาเซียน และอยู่อันดับ 1 ใน 10 ของโลก

ตัวชี้วัดที่ 2.2 มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนรวมไม่น้อยกว่า 130,000 ล้านบาท ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.3 จำนวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 14 ราย และเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.4 สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 10 ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.5 จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าและเข้ามาป็นแรงงานในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น 5,000 คน ภายในปี 2570

เป้าหมายที่ 3 การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดที่ 3.1 มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์เพิ่มขึ้น ร้อยละ 20 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 3.2 แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้ามีจำนวนไม่น้อยกว่า 30,000 คน ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.3 จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น 5,000 หัวจ่าย ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.4 จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้า เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 15 ฉบับต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 3.5 มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า 2.5 ไมครอน) และปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่งลดลงร้อยละ 4 ต่อปี

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ 1.1 อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันนานาชาติเพื่อการพัฒนาการบริหารจัดการ) มีอันดับดีขึ้น

เป้าหมายที่ 2 ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ 2.1

- (1) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 6 ต่อปี หรือ
- (2) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลผลิตมวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 27 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 2.2

- (1) มูลค่าการส่งออกของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 ต่อปีหรือ
- (2) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออก

สินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 1.5 ต่อปี

เป้าหมายที่ 3 ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ 3.1 ดัชนีประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ระหว่างประเทศอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ 25

ตัวชี้วัดที่ 3.2 สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลงเหลือร้อยละ 11 ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ 1.1

(1) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคมต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 20 ในปี 2570

(2) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5 ในปี 2570

(3) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 35 ในปี 2570 และ

(4) จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ที่จดทะเบียนพาณิชย์ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ...ต่อปี (อยู่ระหว่างรอข้อมูล)

ตัวชี้วัดที่ 1.2 มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 12 ต่อปี สัดส่วนจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้าถึงสินเชื่อต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ... ในปี 2570 (อยู่ระหว่างรอข้อมูล) และสัดส่วนปริมาณสินเชื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อปริมาณสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ... ในปี 2570 (อยู่ระหว่างพัฒนาฐานข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดา)

ตัวชี้วัดที่ 1.3 จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ที่เข้าถึงสินเชื่อ ไม่น้อยกว่า ... ราย ต่อปี และปริมาณสินเชื่อที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ได้รับ ไม่น้อยกว่า ... ล้านบาท ต่อปี (อยู่ระหว่างพัฒนาฐานข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดา)

ตัวชี้วัดที่ 1.4 สัดส่วนจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีหนี้เสีย (หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และหนี้ที่ยังค้างชำระ) ต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีหนี้รวม ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ... ต่อปี และสัดส่วนปริมาณหนี้เสียต่อปริมาณหนี้รวมของ SME ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ... ต่อปี (อยู่ระหว่างการพัฒนาฐานข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดา)

เป้าหมายที่ 2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ 2.1 สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 40 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 20

ภายในปี 2570 ต่อปี (อยู่ระหว่างการพัฒนาข้อมูล)

ตัวชี้วัดที่ 2.3 สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 จากปีฐาน (ปี 2565)

ตัวชี้วัดที่ 2.4 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ เป็นผู้ส่งออกรายใหม่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 10,000 รายต่อปี ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.5 ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 25 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.6 มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ 2.7 มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ต่อปี

เป้าหมายที่ 3 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ 3.1 จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ที่เข้าถึงมาตรการ/โครงการของภาครัฐและบริการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชนโดยการสนับสนุนของรัฐไม่น้อยกว่า ... รายต่อปี (รอข้อมูล)

ตัวชี้วัดที่ 3.2 จำนวนสตาร์ทอัพที่ได้รับการลงทุนจากกองทุนธุรกิจการร่วมลงทุนระดับโลกและจำนวนสตาร์ทอัพที่สามารถเข้าร่วมในโปรแกรมบ่มเพาะในระดับโลก มีจำนวนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ... รายต่อปี (รอข้อมูล)

ตัวชี้วัดที่ 3.3 จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรียซีเพิ่มขึ้นเป็น 20 ราย ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.4 จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ต่อปี

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

ยกเว้นกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ 13 ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ 3 การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง

ทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง
ตัวชี้วัดที่ 3.1 เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า 105 พื้นที่ ภายในปี 2570
ตัวชี้วัดที่ 3.2 เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ 1 การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเสริมสร้างการใช้ทรัพยากรทุกขั้นตอนของการผลิตและการบริโภคมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสร้างมูลค่าและรายได้จากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 1.1 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้วยเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.2 การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 1.3 ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก วัสดุก่อสร้าง เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ในปี 2570

เป้าหมายที่ 2 การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 2.1 คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ดิตอันดับ 1 ใน 4 ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า 55 คะแนน ในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 2.2 พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ 33 และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ 12 ของพื้นที่ประเทศภายในปี 2570

เป้าหมายที่ 3 การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน เพื่อการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษลดลง และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ตัวชี้วัดที่ 3.1 สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 24 ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.2 การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี 2570

ตัวชี้วัดที่ 3.3 ปริมาณขยะต่อหัวในปี 2570 ลดลงจากปี 2560 ร้อยละ 10

2.3 แผนระดับที่ 3 ที่เกี่ยวข้อง

แผนปฏิบัติการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของกระทรวงอุตสาหกรรม วิสัยทัศน์ของส่วนราชการ

“ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน”

พันธกิจของส่วนราชการ

1) ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลกด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

2) ขับเคลื่อนและพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม 4.0

3) ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG

4) พัฒนาการส่งเสริมการค้าดิจิทัลเพื่อยกระดับการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

(1) แผนปฏิบัติการ เรื่อง การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

เป้าหมาย

- ภาคอุตสาหกรรมมีขีดความสามารถเพิ่มขึ้น
- ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาด้วยเทคโนโลยี ดิจิทัล และนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ระบบอัตโนมัติมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตและต่อยอดอุตสาหกรรมเดิม
- พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่อุปทานให้มีสมรรถนะสูงและขีดความสามารถในการประกอบการ

(2) แผนปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมยุคใหม่

เป้าหมาย

- การลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น
- ลดข้อจำกัด อุปสรรค และพัฒนาปัจจัยสนับสนุนและระบบนิเวศอุตสาหกรรมในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนา

- กำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อชั้นนำและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม
- สนับสนุนการสร้างพันธมิตรทั้งในและต่างประเทศเพื่อยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง
- พัฒนาโครงสร้างสนับสนุนด้านการทดสอบ และรับรองมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายและเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค
- ปรับปรุงกฎหมาย และกฎระเบียบให้เอื้อต่อการลงทุนและประกอบการ

(3) แผนปฏิบัติราชการ เรื่อง การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model

เป้าหมาย

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- บริหารจัดการและใช้ประโยชน์จากภาคอุตสาหกรรมอย่างครบวงจร
- พัฒนากลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมาย
- ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น

(4) แผนปฏิบัติราชการ เรื่อง การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย

- ปฏิรูปองค์กรไปสู่องค์กรดิจิทัลตามแนวทางรัฐบาลดิจิทัล
- พัฒนาการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล

แนวทางการพัฒนา

- ปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อรองรับการดำเนินงานภายใต้การเปลี่ยนแปลง
- พัฒนาศักยภาพบุคลากร วัฒนธรรมองค์กรให้ทันสมัยเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมและให้การบริการที่มีคุณภาพ
- ส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาลและการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

แผนปฏิบัติราชการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

วิสัยทัศน์

“บูรณาการและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

- 1) กำหนด ขับเคลื่อนนโยบายและแผนปฏิบัติราชการกระทรวงเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทย สู่อุตสาหกรรมยุคใหม่
- 2) ส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแลอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน
- 3) สนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม
- 4) พัฒนาระบบบริหารจัดการและการให้บริการของกระทรวงให้มีประสิทธิภาพ

เรื่องที่ 1 การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์

เพื่อผลักดันนโยบายและแผนระดับต่าง ๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทุกระดับ และมีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานแผนงาน/โครงการที่ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการกำกับการปฏิบัติงานและทบทวนแผนขององค์กรต่อไป โดยมีประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน 483.2058 ล้านบาท และมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ขับเคลื่อนกลไกในการผลักดันนโยบายของกระทรวงไปสู่การปฏิบัติ
- 2) สร้างการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการนโยบายและแผนระดับต่าง ๆ ภายในกระทรวง และสนับสนุนความร่วมมือด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
- 3) ติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อนำไปสู่การต่อยอด ปรับปรุง หรือพัฒนาแนวทางเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อสถานการณ์

เรื่องที่ 2 การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค

เพื่ออำนวยความสะดวกในด้านการลงทุนและการประกอบกิจการตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ โดยมีประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน 10,585.8318 ล้านบาท และมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) สนับสนุนการลงทุนของโรงงานภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่มีศักยภาพส่วนภูมิภาค
- 2) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนในส่วนภูมิภาค
- 3) บูรณาการการทำงานกับเครือข่ายในพื้นที่เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- 4) เชื่อมโยงและสร้างโอกาสทางการตลาดและแหล่งเงินทุนให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน
- 5) ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบให้เอื้อต่อการลงทุนและพัฒนาการประกอบการ

เรื่องที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model

เพื่อกำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมายและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ โดยมีประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน 2,631.0596 ล้านบาท และมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ส่งเสริม พัฒนา และยกระดับภาคอุตสาหกรรมด้วยแนวคิด BCG Model เพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality)
- 2) พัฒนาระบบกลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- 3) ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม
- 4) พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน
- 5) เชื่อมโยงและเสริมสร้างความเข้าใจการประกอบการอุตสาหกรรมกับชุมชนและท้องถิ่น
- 6) ส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคให้เพิ่มขึ้น

เรื่องที่ 4 การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ

เพื่อพัฒนาระบบการให้บริการและสร้างความพร้อมของบุคลากรให้สามารถบริการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล โดยมีประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน 901.8638 ล้านบาทและมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- 1) ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเพื่อรองรับการขับเคลื่อนเชิงพื้นที่
- 2) นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความยืดหยุ่น และสามารถรองรับการปฏิบัติงานในภาวะวิกฤติ
- 3) พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้รองรับกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคต และรองรับการปฏิบัติงานในภาวะวิกฤติ
- 4) พัฒนาวัฒนธรรมองค์กรในการส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการ

แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570)

(วิสัยทัศน์) “ชุมพรเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจดีและมีคุณค่า มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตอย่างต่อเนื่องมั่นคงจากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ มูลค่าสูง และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 2) เพื่อประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการผลิต แปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตรให้แข่งขันได้เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจฐานราก สร้างงาน อาชีพ แก่ชุมชน ประชาชน
- 3) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการใหม่ และการพัฒนาการค้า การลงทุน ในจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวฝั่งอ่าวไทย อันดามัน อาเซียน และนานาชาติ

วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร เพื่อรองรับการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ
- (2) เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากร ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว รองรับการท่องเที่ยวมาตรฐาน และแข่งขันได้
- (3) เพื่อเสริมสร้างความพร้อมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้เติบโตอย่างยั่งยืน
- (4) เพื่อสร้างโอกาสงาน อาชีพ แก่ชุมชนจากการท่องเที่ยวชุมชน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาเมืองที่น่าอยู่ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม โลจิสติกส์ที่ สะดวก ปลอดภัย ได้มาตรฐาน และเชื่อมโยงเป็นโครงข่ายคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

1) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม เพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และสังคม ของจังหวัด

2) เพื่อสร้างและพัฒนาเมืองที่น่าอยู่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดี

3) เพื่อพัฒนาระบบขนส่ง และโลจิสติกส์ รองรับการท่องเที่ยว การเกษตร และการเชื่อมโยง ภาคใต้

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การสร้างคนคุณภาพ การพัฒนาสังคมแห่งความสันติสุข ปลอดภัย และการพัฒนาชุมชนให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์

1) เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีการศึกษาดี รองรับการเปลี่ยนแปลงแห่งศตวรรษที่ 21

2) เพื่อเสริมสร้างความพร้อมสู่สังคมผู้สูงอายุ และระบบสวัสดิการสังคมในการพึ่งตนเองของ ชุมชน

3) เพื่อเสริมสร้างความรอบรู้ทางสุขภาพ และการพึ่งตนเองทางสุขภาพของประชาชน และยกระดับการบริการทางการแพทย์รองรับวิกฤติสุขภาพ และการจัดบริการเพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม ของจังหวัด

4) เพื่อสร้างสรรค์ชุมชนแห่งความผาสุก มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลรองรับการเติบโต ของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1) เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสาธารณภัยโดย กระบวนการมีส่วนร่วม

2) เพื่อสร้างความสมดุลทางธรรมชาติของระบบนิเวศป่าเขา และระบบนิเวศทางทะเล รองรับ การท่องเที่ยว การเกษตร และการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน

3) เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงาน การลดต้นทุนทางพลังงาน และความเหลื่อมล้ำ

ส่วนที่ 3 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 เป็นการดำเนินการเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติงานตามนโยบายของรัฐบาลให้ตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี แผนปฏิบัติราชการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ผ่านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย ผู้ประกอบการโรงงาน ผู้ประกอบการเหมืองแร่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ประชาชน และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.1 การประเมินสถานการณ์ปัญหาและความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

3.1.1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

1) ความเป็นมา

ชุมพรเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่งตั้งขึ้นเมื่อใดไม่มีหลักฐานแน่นอน แต่จากหลักฐานในกฎหมายตราสามดวงในรัชสมัยของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ (สมัยกรุงศรีอยุธยา) สันนิษฐานไว้ว่าเมืองชุมพรมีอายุตราบนานถึงปัจจุบันกว่า 600 ปีแล้ว โดยสมเด็จพระบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ได้ทรงเรียบเรียงความเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งเมืองชุมพรไว้ในตำนานเมืองระนอง ความตอนหนึ่งว่า “เมืองชุมพรประหลาดผิดจากเมืองอื่นในแหลมมลายูที่ตั้งมาแต่โบราณ เช่น เมืองไชยา เมืองนครศรีธรรมราชเป็นต้น ล้วนมีโบราณสถานโบราณวัตถุปรากฏให้เห็นรู้ได้ว่าเป็นเมืองมาแต่โบราณ แต่เมืองชุมพรไม่พบโบราณสถานและโบราณวัตถุแต่อย่างใด อาจจะเป็นด้วยเหตุ 2 ประการ คือ มีพื้นที่นาไม่พอกับคนประชากรหนึ่งและอีกประการหนึ่งตั้งอยู่ตรงคอคอดแหลมมลายู ซึ่งมักเป็นสมรภูมิรบพุ่งกันตรึงนี้ จึงไม่สามารถสร้างเมืองถาวรไว้ แต่ต้องรักษาไว้เป็นเมืองหน้าด่าน”

สำหรับชื่อ “เมืองชุมพร” สันนิษฐานว่ามาจากคำว่า “ชุนนุมล” เนื่องจากเป็นเมืองหน้าด่านการเดินทางไม่ว่าจะมาจากฝ่ายเหนือหรือฝ่ายใต้เข้ามาตั้งค่ายชุนนุมลกันที่นี้ จึงเรียกจุดนี้ว่า “ชุนนุมล” แต่ด้วยเหตุที่คนภาคใต้ชอบพูดคำสั้นๆ จึงตัดคำกลางออกเหลือเพียง “ชุนมล” และต่อมาเพี้ยนเป็น “ชุมพร” อีกประการหนึ่งในการเดินทางไปรบทัพจับศึกของแม่ทัพนายกองสมัยโบราณเมื่อจะเคลื่อนพลต้องทำพิธีบวงสรวงสังศักดิ์สิทธิ์ ขอให้ได้รับชัยชนะในการสู้รบเป็นการบำรุงขวัญทหารในสถานที่ชุนนุมลเพื่อรับพร เช่นนี้ตรงกับความหมาย “ชุนนุมล” หรือ “ประชุมพร” ซึ่งทั้งสองคำนี้อาจเป็นต้นเหตุของคำว่า “ชุมพร” เช่นเดียวกันแต่อีกทางหนึ่งสันนิษฐานว่าน่าจะได้มาจากชื่อพันธุ์ไม้ธรรมชาติในท้องถิ่นเช่นเดียวกับชื่อท้องที่ทั่วไป เพราะที่ตั้งเมืองเดิมบนฝั่งทำน้ำชุมพรมีต้นมะเดื่อชุมพรขึ้นอยู่มากมาย ต้นมะเดื่อชุมพรจึงเป็นสัญลักษณ์ประจำเมืองอยู่ในตราจังหวัดจนถึงปัจจุบัน

3) อาณาเขต

จังหวัดชุมพรมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง และประเทศเมียนมา

4) ลักษณะภูมิประเทศ

แบ่งออกเป็นพื้นที่ราบตอนกลาง พื้นที่ราบชายฝั่งทะเล และพื้นที่ทางทิศตะวันตก เป็นที่สูงและภูเขา ทิวเขาที่สำคัญ คือ ทิวเขาตะนาวศรี ซึ่งเป็นพรมแดนทางธรรมชาติระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมา ถัดจากแนวที่สูงมาทางด้านตะวันออกเป็นที่ราบตอนกลางซึ่งมีลักษณะเป็นที่ราบลูกคลื่นและที่ราบลุ่มเป็นเขตเกษตรกรรมที่สำคัญของจังหวัด สำหรับพื้นที่ทางตะวันออกเป็นที่ราบชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 222 กิโลเมตร ลักษณะชายหาดของจังหวัดชุมพรค่อนข้างเรียบมีความโค้งเว้าน้อย ความกว้างของจังหวัดโดยเฉลี่ยประมาณ 36 กิโลเมตร

5) ข้อมูลการปกครอง

จังหวัดชุมพร แบ่งเขตการปกครอง เป็น 8 อำเภอ 70 ตำบล 737 หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น 3 ประเภท ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 25 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 51 แห่ง แบ่งตามอำเภอได้ ดังนี้

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	สภาตำบล
1. อำเภอเมืองชุมพร	17	161	1	9	9	-
2. อำเภอท่าแซะ	10	116	-	2	10	-
3. อำเภอปะทิว	7	75	-	6	4	-
4. อำเภอสวี	11	116	-	2	9	-
5. อำเภอทุ่งตะโก	4	35	-	2	2	-
6. อำเภอหลังสวน	13	141	1	2	9	-
7. อำเภอพะโต๊ะ	4	46	-	1	4	-
8. อำเภอละแม	4	47	-	1	4	-
รวม	70	737	2	25	51	-

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดชุมพร ณ ธันวาคม 2563

ข้อมูลประชากร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2563 จังหวัดชุมพรมีประชากรทั้งสิ้น 509,208 คน

ชาย จำนวน 251,370 คน

หญิง จำนวน 257,838 คน

วัยเด็ก (1 - 15 ปี) ร้อยละ 18.57

วัยแรงงาน (16 - 64 ปี) ร้อยละ 68.87

ผู้สูงอายุ (65 ปีขึ้นไป) ร้อยละ 12.55

มีความหนาแน่นประชากรเฉลี่ย 84.50 คนต่อ 1 ตารางกิโลเมตร

3.1.4 การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดชุมพรสามารถติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงและกรุงเทพมหานครได้ทั้งทางรถยนต์ รถไฟ และทางอากาศ ดังนี้

1) **ทางรถยนต์** การเดินทางโดยรถส่วนตัวจากเส้นทาง หมายเลข 35 เข้าสู่ถนนเพชรเกษมถึงจังหวัดชุมพร ระยะทาง 498 กิโลเมตร ส่วนรถโดยสารประจำทางจากสถานีขนส่งสายใต้ใหม่เปิดให้บริการทุกวัน ปัจจุบันจังหวัดชุมพร มีสถานีขนส่งผู้โดยสารจำนวน 1 แห่ง คือ สถานีขนส่งผู้โดยสารปฐมพร บริหารงานโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร ซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองชุมพร ประมาณ 14 กิโลเมตร

2) **ทางรถไฟ** ระยะทางจากสถานีรถไฟกรุงเทพฯ ถึงสถานีรถไฟจังหวัดชุมพรประมาณ 485 กิโลเมตร รถไฟทุกขบวนจะต้องผ่านจังหวัดชุมพรและอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดชุมพร ยกเว้น 2 อำเภอ คือ อำเภอท่าแซะ และอำเภอพะโต๊ะ มีเส้นทางรถโดยสารประจำทางเชื่อมต่อกันแล้ว จำนวน 5 เส้นทาง ดังนี้

1. รถหมวด 1 สายที่ 2 รอบเมืองชุมพร (สายนอก)
2. รถหมวด 4 สายที่ 8333 ชุมพร - ท่าแซะ
3. รถหมวด 4 สายที่ 8356 ชุมพร - ปะทิว - ท่าอากาศยานชุมพร
4. รถหมวด 4 สายที่ 8362 ศูนย์ราชการชุมพร - บ้านเขาวง

3) **ทางอากาศ** มีท่าอากาศยานเชิงพาณิชย์ ตั้งอยู่ที่ตำบลชุมโค อำเภอปะทิว ห่างจากตัวเมืองชุมพรประมาณ 40 กิโลเมตร

3.1.5 การท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวหลากหลายทั้งทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ อนุสรณ์สถานเสด็จในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ เกาะแก่งต่าง ๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร จุดชมวิวเขามัทรี พระบรมธาตุสวี ถ้ำร่ำร้อ (เทพเจริญ) ถ้ำเขาพลู เขาหินสอและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนซึ่งมีวิถีชีวิตของท้องถิ่นแตกต่างกัน เช่น เกาะพิทักษ์ บ้านทอนอม บ้านท้องตมใหญ่ (หมู่บ้านม้าน้ำแห่งเดียวในประเทศไทย) ฯลฯ

งานประเพณีและงานประจำปีที่สำคัญ ซึ่งจัดในช่วงเวลาต่างกันไปตลอดปี ได้แก่ งานเทศกาลล่องแพพะโต๊ะเชิงอนุรักษ์ ประเพณีปิดทองเขาเจดีย์พระใหญ่ งานเปิดโลกทะเลชุมพร ประเพณีไทยทรงดำ งานขึ้นผ้าพระราชทาน ห่มพระปรางค์วัดประเดิม และงานสัปดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนาเนื่องในวันวิสาขบูชา ประเพณีปิดทองแก้สบบน ปีนขึ้นถ้ำเขาพลู ประเพณีวิ่งแหวกทะเลสู่เกาะพิทักษ์งานพิธีอัญเชิญผ้าพระราชทานในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ขึ้นห่มพระบรมธาตุสวี งานวันสำนึก

ในพระมหากรุณาธิคุณในหลวงของเรา และจัดแข่งขันเรือยาวขึ้นโขนชิงธงชิงถ้วยและโล่พระราชทาน ประเพณีส่งต่ายทางสายน้ำ ประเพณีแห่พระแข่งเรือขึ้นโขนชิงธงชิงโล่และถ้วยพระราชทาน มรดกวัฒนธรรมแห่งลุ่มน้ำหลังสวนประเพณีลอยกระทง งานเทศกาลพระเกียรติพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอพระองค์เจ้าอาภากรเกียรติวงศ์ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ และงานกาชาดจังหวัดชุมพร เป็นต้น

รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดชุมพร

ปี 2559 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 6,239.87 ล้านบาท

ปี 2560 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 6,915.88 ล้านบาท (อันดับที่ 25 ของประเทศ)

ปี 2561 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 7,488.61 ล้านบาท (อันดับที่ 25 ของประเทศ)

ปี 2562 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 7,630.58 ล้านบาท (อันดับที่ 26 ของประเทศ)

ปี 2563 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 2,685.56 ล้านบาท

ปี 2564 (มกราคม - พฤษภาคม 2564) มีรายได้จากการท่องเที่ยว 1,397.69 ล้านบาท จะเห็นว่า รายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพร ปี 2563 ลดลงจากปี 2562 จำนวน 4,850.05 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 64.36 ทั้งนี้ การส่งเสริมการท่องเที่ยวจากนโยบายเมืองต้องห้ามพลาต การท่องเที่ยวเมืองรองของรัฐบาลที่จัดให้จังหวัดชุมพรเป็นเมืองหนึ่งในนโยบายดังกล่าว ส่งผลให้จังหวัดชุมพรได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดชุมพรเพิ่มมากขึ้น แต่จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก ทำให้ไม่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวชาวไทยงดการเดินทาง จากมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของหน่วยงานภาครัฐ ดังเห็นได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวและจำนวนรายได้ที่ลดลงในปี พ.ศ.2563 และ พ.ศ. 2564

รายได้จากการท่องเที่ยวและจำนวนผู้มาเยือนจังหวัดชุมพรเปรียบเทียบปี พ.ศ. 2559 - 2564

ปี	จำนวนผู้มาเยือน(คน)			อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)			อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
	ไทย	ต่างชาติ	รวม		ไทย	ต่างชาติ	รวม	
2559	1,248,569	108,859	1,357,428	4.32	5,585.60	654.27	6,239.87	6.11
2560	1,350,753	111,594	1,462,347	7.73	6,202.22	713.66	6,915.88	10.83
2561	1,404,890	115,183	1,520,073	3.95	6,725.42	763.19	7,488.61	8.28
2562	1,400,821	113,926	1,514,747	-0.35	6,799.57	736.04	7,535.61	0.63
2563	628,315	19,546	647,861	-57.23	2,590.50	95.06	2,685.56	-64.36
2564 (ม.ค.-พ.ค.)	189,896	93	189,989	N/A	821.15	0.30	821.45	N/A

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
หมายเหตุ : ข้อมูลปี พ.ศ.2563 และข้อมูลปี พ.ศ.2564 (ม.ค. - พ.ค.) เป็นข้อมูลที่ไม่เป็นทางการ

3.1.7 ด้านแรงงาน

จังหวัดชุมพรมีประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 414,143 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 288,923 คน โดยจำแนกเป็นผู้มีงานทำ 286,382 คน ผู้ว่างงาน 2,541 คน ขณะที่ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวน 125,220 คน จำแนกเป็นผู้ทำงานที่บ้าน 43,819 คน เรียนหนังสือ 31,484 คน และอื่น ๆ 49,917 คน สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาการว่างงานในพื้นที่จังหวัดชุมพร ได้แก่ ผู้ต้องการมีงานทำประสงค์ทำงานที่ตรงกับวุฒิการศึกษา ขณะที่ความต้องการแรงงานไม่สอดคล้องกับวุฒิการศึกษาของผู้มีงานทำ นายจ้าง/สถานประกอบการในจังหวัดชุมพรมีความต้องการแรงงานระดับกึ่งฝีมือและแรงงานไร้ฝีมือ จึงมีความจำเป็นต้องพึ่งพาแรงงานต่างด้าวเพื่อลดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะประเภทอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ป่าไม้ ประมง ก่อสร้างและภาคการผลิต ณ เดือนมิถุนายน 2564 จังหวัดชุมพรมีคนต่างด้าว จำนวนทั้งสิ้น 39,136 คน จำแนกเป็นคนงานต่างด้าวเข้าเมืองถูกกฎหมาย 38,871 คน คนต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย (ชนกลุ่มน้อย มาตรา 63/1(2)) 265 คน

(ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดชุมพร ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน 2564)

3.1.8 ข้อมูลด้านพลังงานของจังหวัดชุมพร

ภาพรวมการผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิง 3 ประเภท ของจังหวัดชุมพร

ลำดับที่	บริษัท/บุคคล	ประเภทโรงไฟฟ้า	ประเภทเชื้อเพลิง	กำลังการผลิตติดตั้ง (MW)	ปริมาณขายตามสัญญา (MW)
1	บจก.กรีน เซฟวิง เอ็นเนอร์ยี ไทยแลนด์	Gas engine	Biogas	1.5	1.4
2	บจก.กลุ่มปาล์มธรรมชาติ	Steam turbine	Biomass	9.4	8
3	บจก.ชุมพร เอส.พี.ปาล์มออยล์	Gas engine	Biogas	3	2.7
4	บจก.ทรัพย์อนันต์ไปโอแมส	Steam turbine	Biomass	9.5	8
5	บจก.วีจี เอ็นเนอร์ยี	Gas engine	Biogas	2.8	2.5
6	บจก.วีจี เอ็นเนอร์ยี	Gas engine	Biogas	5.6	4.5
7	บจก.สหกรณ์นิคมท่าแซะ	Gas engine	Biogas	2	1.82
8	บจก.เอ แอล ปาล์ม	Gas engine	Biogas	2.126	2
9	บจก.ชุมพรอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม	Gas engine	Biogas	10.889	3
10	บจก.เก็บเกี่ยวพลังงานธรรมชาติ	พลังงานความร้อน	Biogas	1.413	1.4
11	บจก.เจริญน้ำมันปาล์ม อ.เมืองชุมพร	ก๊าซชีวภาพ	Biogas	2.826	2.8
12	โซมโพร จำกัด	พลังงานแสงอาทิตย์	แสงอาทิตย์	1,080 kVA	ใช้งานเอง
13	ตลาดมรกต	พลังงานแสงอาทิตย์	แสงอาทิตย์	3	3
14	เทศบาลตำบลมาบอำมฤต	พลังงานแสงอาทิตย์	แสงอาทิตย์	25 kVA	ใช้งานเอง

(ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดชุมพร)

3.1.9 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1) ทรัพยากรป่าไม้ พบพื้นที่ป่าทั้งหมด จำนวน 798,173.53 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 21.29 ของพื้นที่จังหวัด จำแนกเป็น 3 ชนิดป่า ตามลักษณะของสภาพป่าที่แตกต่างกัน ได้แก่ ป่าดิบชื้น ป่าชายเลน และป่าพรุ

2) แหล่งน้ำ เพื่อศึกษาตะกอนน้ำซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันตกของจังหวัดเป็นแหล่งต้นน้ำลำน้ำสาขาและลุ่มน้ำย่อย ซึ่งจังหวัดมีลุ่มน้ำสายหลักและลุ่มน้ำสายรอง ดังนี้

2.1) ลุ่มน้ำสายหลัก มีจำนวน 4 ลุ่มน้ำ ประกอบด้วย

2.1.1) ลุ่มน้ำสาขาคลองท่าตะเภา เกิดจากการรวมตัวของลุ่มน้ำย่อย 2 สาย คือ ลุ่มน้ำย่อยคลองท่าแสะ ซึ่งเกิดจากเทือกเขาตะนาวศรี ในเขตอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไหลผ่านตำบลสลุย ตำบลคูริง ตำบลท่าแสะ อำเภอท่าแสะ มารวมตัวกันกับลุ่มน้ำย่อยคลองรับร่อ ซึ่งเกิดจากเทือกเขาตะนาวศรีบริเวณเขตชายแดนไทย - เมียนมา ทางตะวันตกเฉียงเหนือของอำเภอปะทิวผ่านหุบเขาต่าง ๆ ลงมาทางใต้ของอำเภอท่าแสะ แล้วไหลไปทางตะวันออก ผ่านตำบลท่าข้ามไปรวมกับลุ่มน้ำย่อยคลองท่าแสะลุ่มน้ำย่อยคลองท่าแสะความยาวประมาณ 77 กิโลเมตร ลุ่มน้ำย่อยคลองรับร่อความยาวประมาณ 72 กิโลเมตร เมื่อลุ่มน้ำย่อย 2 สาย รวมตัวกันที่ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแสะ แล้วไหลผ่านตำบลหาดพันไกร ตำบลบางลึก ตำบลท่าตะเภา ตำบลบางหมาก และตำบลท่ายางแล้วไหลลงสู่ทะเลที่ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง ความยาวประมาณ 33 กิโลเมตร รวมเป็นความยาวของลุ่มน้ำสาขาคลองท่าตะเภา 182 กิโลเมตร

2.1.2) ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันออก ตอนบน ประกอบด้วย

1. ลุ่มน้ำย่อยคลองบางสนเป็นพื้นที่ต้นน้ำจากเทือกเขาออกเป็นลำคลองสายสั้น ๆ รวมตัวกันจากคลองส้มแป้น คลองตะเคียน คลองวังช้าง ในพื้นที่อำเภอปะทิว

2. ลุ่มน้ำย่อยคลองชุมพร เกิดจากเทือกเขาในตำบลปากจั่น อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง ไหลไปทางตะวันออกถึงบ้านดอนสมอ แล้วไหลผ่านตำบลวังใหม่ ตำบลบ้านนาตำบลขุนกระทิ้ง ตำบลวังไผ่ ตำบลตากแดด อำเภอเมืองชุมพร แล้วไหลลงสู่ทะเลบริเวณตอนเหนือของอ่าวสวีตำบลทุ่งคา อำเภอเมืองชุมพร มีความยาว 50 กิโลเมตร

3. ลุ่มน้ำย่อยคลองสวีหนุ่ม เกิดจากเทือกเขาในตำบลละอุ่นเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ไหลไปลงทางเหนือแล้ววกไปทางตะวันออกเข้าเขตอำเภอสวี ผ่านตำบลเขาทะลุตำบลนาสัก ตำบลทุ่งระยะ ตำบลสวี ตำบลนาโพธิ์ ตำบลปากแพรก ตำบลท่าหิน ไปออกทะเลที่ตำบลด่านสวี อำเภอสวี มีความยาวประมาณ 75 กิโลเมตร

4. ลุ่มน้ำย่อยคลองสวีเฒ่า เกิดจากเขาในตำบลทุ่งระยะ อำเภอสวี ไหลทางตะวันออกผ่านตำบลนาโพธิ์ แล้ววกไปทางตะวันออกเฉียงเหนือผ่านตำบลปากแพรก ออกทะเลในตำบลวิสัยใต้ อำเภอสวี ความยาวประมาณ 30 กิโลเมตร

5. ลุ่มน้ำย่อยคลองตะโก เกิดจากเขาในอำเภอหลังสวน ไหลผ่านตำบลทุ่งตะโก ตำบลทุ่งตะไคร ตำบลปากตะโก ไหลลงทะเลที่บ้านปากตะโก ตำบลปากตะโก อำเภอทุ่งตะโกมีความยาวประมาณ 120 กิโลเมตร

2.1.3) **ลุ่มน้ำสาขาลองหลังสวน** เกิดจากเขาในตำบลปากทรง แล้ววกไปทาง ตะวันออกผ่านตำบลปากทรง ตำบลพะโต๊ะ ตำบลพระรัษ ตำบลปังหวาน อำเภอพะโต๊ะ ผ่านตำบลวังตะกอบ ตำบลหาดยาย ตำบลหลังสวน ตำบลแหลมทราย ตำบลพ้อแดง ตำบลบางมะพร้าวอำเภอหลังสวน แล้วไหลลงสู่ ทะเลที่ตำบลปากน้ำ อำเภอหลังสวน มีความยาวประมาณ 100 กิโลเมตร

2.1.4) **ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันออก ส่วนที่ 2** ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาในตำบล พะโต๊ะ อำเภอพะโต๊ะ ไหลไปทางตะวันออก ลงทะเลในตำบลละแม อำเภอละแม ความยาวประมาณ 36 กิโลเมตร

2.2) **ลุ่มน้ำสายรอง** ประกอบด้วยลำน้ำ 2 แห่ง ดังนี้

1) **ลำน้ำรับร้อ** เกิดจากเทือกเขาตะนาวศรีบริเวณเขตชายแดนไทยกับเมียนมาทาง ตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภอท่าแซะ ผ่านหุบเขาต่าง ๆ ลงมาทางใต้เข้าอำเภอท่าแซะ ไหลผ่านไปทาง ตะวันออก ผ่านตำบลรับร้อ ตำบลท่าข้าม ไปรวมกับลำน้ำท่าแซะที่ตำบลนากระตาม เป็นแม่น้ำท่าตะเภา มีความ ยาวประมาณ 72 กิโลเมตรมีน้ำตลอดทั้งปี

2) **ลำน้ำท่าแซะ** เกิดจากเทือกเขาในเขตอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไหลผ่านตำบลสลูย ตำบลคูริง ตำบลท่าแซะ ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ มารวมกับลำน้ำรับร้อ เป็นแม่น้ำท่าตะเภาความยาวประมาณ 77 กิโลเมตร มีน้ำตลอดทั้งปี นอกจากนี้ยังมี คู คลอง ลำน้ำ กระจายอยู่ ทุกอำเภอ รวมทั้งสิ้น 63 แห่ง

3) **การจัดการขยะมูลฝอย** จังหวัดชุมพรมีบริการจัดการขยะมูลฝอย จำนวน 47 แห่ง ได้แก่ เทศบาลเมือง 2 แห่ง (เทศบาลเมืองชุมพร และเทศบาลเมืองหลังสวน) เทศบาลตำบล 23 แห่ง และองค์การ บริหารส่วนตำบล 22 แห่ง มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย จำนวน 17 แห่ง และมีเตาเผาขยะอยู่ 2 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลตะโก และเทศบาลตำบลพะโต๊ะ

4) **คุณภาพอากาศ** คุณภาพอากาศในจังหวัดชุมพรอยู่ในระดับปกติ โดยผลการตรวจวัดค่า ผู้ลละองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน อยู่ที่ 0.043 ซึ่งไม่เกินค่ามาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 0.12 มิลลิกรัมต่อหนึ่งลูกบาศก์เมตร

5) **คุณภาพเสียง** คุณภาพเสียงในจังหวัดชุมพรไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน (ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ไม่เกิน 70 เดซิเบลเอ หรือระดับเสียงสูงสุดไม่เกิน 115 เดซิเบลเอ)

6) **ของเสียอันตราย** คือ ของเสียอันตรายที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ในครัวเรือนและสถาน ประกอบการพาณิชย์กรรมต่าง ๆ ในชุมชน รวมถึงโรงงานอุตสาหกรรม เช่น อู่ซ่อมรถ สถานีบริการน้ำมัน ร้านล้าง อัดขยายภาพ ท่าเรือ สนามบิน โรงพยาบาล ห้องปฏิบัติการ พื้นที่เกษตรกรรม ฯลฯ ซึ่งของเสียอันตรายเหล่านี้ ส่วนใหญ่ถูกทิ้งรวมกับมูลฝอยทั่วไป โดยไม่ผ่านการบำบัดและกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ก่อให้เกิดการ ปนเปื้อนและแพร่กระจายของสารอันตรายสู่สิ่งแวดล้อมเข้าสู่ห่วงโซ่อาหารและเกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย ของประชาชนได้

3.1.10 ด้านการเกษตรกรรม

จังหวัดชุมพรมีพื้นที่ทั้งหมด 3.75 ล้านไร่ มีพื้นที่ทำการเกษตรกรรม 2,215,519.90 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 56.61 ของพื้นที่ทั้งหมด ประชาชนร้อยละ 80 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มูลค่าการผลิตภาคการเกษตรสูงสุดมาจากพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ 5 ชนิด ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน ทูเรียน ยางพารา มะพร้าว และกาแฟ ทั้งนี้ จังหวัดชุมพรมีพื้นที่ปลูกกาแฟพันธุ์โรบัสตามากที่สุดในประเทศ ปลูกมะพร้าวมากเป็นอันดับสองของประเทศ รองจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปลูกทูเรียนมากเป็นอันดับสองรองจากจังหวัดจันทบุรี ปลูกปาล์มน้ำมันและมังคุดมากเป็นอันดับ 3 ของประเทศ

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดชุมพร ณ ปี พ.ศ. 2564

พืช	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	พื้นที่ เพาะปลูก คิดเป็นร้อยละ
ปาล์มน้ำมัน	1,045,017	1,016,119	2,838,020	27.80
ทูเรียน	717,658	576,871	136,142	19.10
ยางพารา	246,580	207,376	343,900	6.50
มะพร้าว	99,003	93,108	92,363	2.60
กาแฟ	81,929	83,438	8,322	2.10
กล้วยเล็บมือนาง (ข้อมูลปี 63)	9,164	7,472	7,377	0.24
กล้วยหอมทอง (ข้อมูลปี 63)	7,971	7,521	18,407	0.21

พื้นที่เพาะปลูกจังหวัดชุมพร 3.75 ล้านไร่

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร

3.1.11 ด้านเศรษฐกิจ

จังหวัดชุมพร มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดชุมพร (Gross Provincial Product: GPP) ปี พ.ศ.2563 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี เท่ากับ 125,364 ล้านบาท เป็นลำดับที่ 23 ของประเทศและลำดับที่ 5 ของภาคใต้ โดยการผลิตภาคเกษตรเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด โดยเฉพาะการผลิต ทูเรียน ปาล์มน้ำมัน และยางพารา มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 250,823 บาท/คน/ปี หรือ 20,901.91 บาท/คน/เดือน เป็นลำดับที่ 16 ของประเทศและลำดับ 3 ของภาคใต้

3.1.2 การวิเคราะห์สภาวะการณ์และศักยภาพ

3.1.2.1 ข้อมูลวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

ข้อมูลการความต้องการของประชาชนและศักยภาพของประชาชนในจังหวัดชุมพร ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดชุมพร มีดังนี้

- (1) วัตถุดิบการผลิตมีราคาสูงขึ้น เช่น กล้วย ปาล์ม น้ำมัน
- (2) จัดหาช่องทางตลาดรับซื้อผลผลิต ตลาดการส่งออกเพิ่มเพื่อการกระจายสินค้า ปัจจุบันกลุ่มธุรกิจเอสเอ็มอีมียอดจำหน่ายคงที่ เนื่องจากไม่มีตลาดที่กว้างขึ้น จุดจำหน่ายสินค้ามีน้อย
- (3) จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับสินค้า OTOP ชุมชนเพื่อสร้างรายได้ และส่งเสริมอาชีพ
- (4) การกำจัดขยะมูลฝอย และขยะจากโรงงานอุตสาหกรรม ให้มีการจัดการอย่างถูกวิธี รวมทั้งรณรงค์ลดปริมาณการใช้ขยะ
- (5) มีการเข้มงวดเรื่องน้ำเสีย ฝุ่น กลิ่นเหม็นที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุญาต จัดกิจกรรมปลูกต้นไม้เพื่อลดฝุ่นละอองในอากาศ
- (6) กลุ่มอาชีพขาดการบริหารจัดการที่เป็นระบบ จึงควรมีการฝึกอบรม ส่งเสริม แนะนำ ให้ความรู้การดำเนินกิจกรรมในรูปแบบกลุ่ม เครือข่าย พี่เลี้ยง ให้การบริหารงานมีคุณภาพ
- (7) การส่งเสริมพัฒนาด้านการตลาด การพัฒนาสินค้าและบรรจุภัณฑ์สามารถรองรับตลาดออนไลน์ เช่น การจัดทำบรรจุภัณฑ์ที่รองรับการขนส่ง การจัดหาช่องทาง บุคลากรสำหรับการทำตลาดออนไลน์
- (8) สินค้ามีคุณภาพดี แต่ขาดอัตลักษณ์ที่โดดเด่น จึงไม่เป็นที่สนใจของผู้บริโภค อีกทั้งผู้บริโภคมีความต้องการสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่แปลกใหม่ จึงควรส่งเสริมสินค้าเกษตรแปรรูปในจังหวัดให้มีอัตลักษณ์โดดเด่น
- (9) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม งานวิจัยมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การลดต้นทุนพลังงาน เนื่องจากปัจจุบัน ต้นทุนการผลิต ราคาแก๊ส น้ำมัน ไฟฟ้า แรงงาน บรรจุภัณฑ์ มีราคาสูงขึ้น ต้นทุนการผลิตจึงสูงขึ้น
- (10) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาดมาใช้ในภาคอุตสาหกรรมให้สามารถลดของเสีย ลดผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม
- (11) สร้างห่วงโซ่คุณค่าของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันตั้งแต่เกษตรกร ผู้ประกอบการลานเท โรงงานแปรรูปปาล์มน้ำมันของชุมชน และโรงงานแปรรูปปาล์มน้ำมันขนาดใหญ่
- (12) ส่งเสริมองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมการให้แก่ผู้ประกอบการ
- (13) พัฒนาสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรมชุมชนเพื่อสนับสนุนธุรกิจการท่องเที่ยว เช่น สร้างสินค้าอัตลักษณ์ท้องถิ่น ของฝาก ของที่ระลึก ให้สอดคล้องกับความต้องการ
- (14) ยกระดับการผลิตให้มีระบบมาตรฐานสากล เช่น GMP HACCP Halal เป็นต้น
- (15) ส่งเสริมการประกอบการด้านอุตสาหกรรมที่ไม่สร้างผลกระทบต่อประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (16) สนับสนุนวิสาหกิจชุมชนเรื่องการแปรรูปอาหารเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- (17) สนับสนุนการใช้พืชสมุนไพร พืชกระท่อม เพื่อการรักษาโรคอุบัติใหม่ในคนและสัตว์

3.1.2.2 ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดชุมพร (GPP) ปี 2563 มีมูลค่า ณ ราคาประจำปี เท่ากับ 125,364 ล้านบาท เป็นลำดับที่ 5 ของภาคใต้ และลำดับที่ 23 ของประเทศ โดยการผลิตภาคเกษตรเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด โดยเฉพาะการผลิตทุเรียน ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per Capita) มีค่าเฉลี่ยผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวเท่ากับ 250,823 บาทต่อคนต่อปี หรือ 20,901.91 บาทต่อคนต่อเดือน เป็นลำดับที่ 1 ของภาคใต้ และลำดับที่ 12 ของประเทศ ซึ่งโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด มีดังนี้

เกษตรกรรม มีมูลค่า 59,601 ล้านบาท (ร้อยละ 55.52)

บริการและการท่องเที่ยว มีมูลค่า 46,190 ล้านบาท (ร้อยละ 36.84)

อุตสาหกรรม มีมูลค่า 9,573 ล้านบาท (ร้อยละ 7.64)

มูลค่าการผลิตภาคอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ปี 2564 ตามประเภทกิจการ

ลำดับ	ประเภท	มูลค่าการผลิต	ร้อยละ
1	การผลิตผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์อื่น ๆ และปลาและการเก็บถนอมอาหารทะเล	10,200,000	0.11
2	การผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเยือกแข็ง	322,000,000	3.36
3	การสกัดน้ำมันปาล์มและการทำน้ำมันพืชให้บริสุทธิ์	3,025,666,664	31.61
4	การซ่อมรถยนต์	16,500,000	0.17
5	การผลิตกระแสไฟฟ้า	350,000,000	3.66
6	การผลิตน้ำแข็ง	281,000,000	2.94
7	การผลิตน้ำดื่มและน้ำแร่บรรจุขวด	8,000,000	0.08
8	การผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก	7,000,000	0.07
9	การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ	28,000,000	0.29
10	การผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีตผสมเสร็จเพื่อใช้ในการก่อสร้าง	446,000,000	4.66
11	การผลิตผลิตภัณฑ์แอสฟัลติกคอนกรีตเพื่อใช้ในการก่อสร้าง	589,000,000	6.15
12	การต่อเรือและการซ่อมเรือ	8,000,000.00	0.08
13	การแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	989,920,000	10.34
14	การทำยางแผ่นดิบ ยางแผ่นผึ่งแห้ง ยางแผ่นรมควัน และยางเครป	900,000,000	9.40
15	การแปรรูปผลไม้และแช่แข็งผลไม้ ผลไม้กระป๋อง และผักกระป๋อง	2,115,000,000	22.09
16	การขุดตักดิน ทรายและดูดทราย	15,683,800	0.16
17	เหมืองแร่ (โรงโม่หิน)	108,600,000	1.13
18	อื่น ๆ	352,429,536	3.68
รวม		9,573,000,000	100

3.1.3 ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

3.1.3.1 ด้านโรงงานอุตสาหกรรม

จังหวัดชุมพร มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2565 จำนวนทั้งสิ้น 506 โรงงาน จำนวนเงินลงทุน 26,597.67 ล้านบาท จำนวนคนงาน 15,220 คน รายละเอียดสามารถจำแนกได้ ดังนี้

จำพวก	จำนวนโรงงาน (โรง)	มูลค่าเงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
2	117	99.25	215
3	489	26,498.42	15,005
รวม	506	26,597.67	15,220

ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดชุมพร ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร โดยอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของจังหวัดชุมพร มีดังนี้

1) อุตสาหกรรมสกัดปาล์มน้ำมัน โดยปัจจุบันมีจำนวน 46 โรงงาน ประกอบด้วย

- โรงสกัดแบบสกัดแยก (โรง A) จำนวน 16 โรงงาน

ปัจจุบัน ดำเนินกิจการ จำนวน 13 โรงงาน หยุดกิจการ จำนวน 3 โรงงาน

กำลังการผลิต น้ำมันปาล์มดิบ จำนวน 790,991 ตัน/ปี

- โรงสกัดแบบสกัดรวม (โรง B) จำนวน 30 โรงงาน

ปัจจุบัน ดำเนินกิจการ จำนวน 8 โรงงาน หยุดกิจการ จำนวน 22 โรงงาน

กำลังการผลิต น้ำมันปาล์มดิบ จำนวน 200,706 ตัน/ปี

- โรงไฟฟ้า

ไบโอแก๊ส จำนวน 7 โรงงาน กำลังการผลิต 23.4 MWH

ไบโอแมส จำนวน 2 โรงงาน กำลังการผลิต 9.5 MWH

โซลาร์เซลล์ จำนวน 1 โรงงาน กำลังการผลิต 5 MWH

2) อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง จำนวน 54 โรงงาน

- น้ำยางข้น จำนวน 3 โรงงาน กำลังการผลิต 24,010 ตัน/ปี

- ยางแผ่นรมควัน จำนวน 13 โรงงาน กำลังการผลิต 191,205 ตัน/ปี

- ยางแท่ง จำนวน 6 โรงงาน กำลังการผลิต 300,800 ตัน/ปี

- แปรรูปไม้ยางพารา จำนวน 31 โรงงาน กำลังการผลิต 179,226 ตัน/ปี

- ถูग्มือยางทางการแพทย์ จำนวน 1 โรงงาน กำลังการผลิต 12,150 ตัน/ปี

3) อุตสาหกรรมแช่แข็งสัตว์น้ำ ผัก ผลไม้

จำนวน 22 โรงงาน กำลังการผลิต 14,112.5 ตัน/ปี

4) โรงงานอุตสาหกรรม จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	เงินทุนรวม* (ล้านบาท)	คนงานรวม (คน)	เครื่องจักรรวม (แรงม้า)	จำนวน โรงงาน
1	ผลิตภัณฑ์จากพืช	150.81	284	4,164	8
2	อุตสาหกรรมอาหาร	5,840.47	5,301	548,756	130
3	อุตสาหกรรมเครื่องตี	50.40	43	1,198	5
4	สิ่งทอ	42.30	117	3,100	10
7	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	806.75	2,559	47,191	39
8	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่ง ในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือ โลหะอื่น ๆ	3.13	19	355	2
9	ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์ กระดาษ	2.21	16	243	2
11	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	180.10	61	1,631	4
12	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	427.35	226	33,736	23
13	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	7,430.54	3,014	164,176	22
14	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	42.10	80	1,414	6
15	ผลิตภัณฑ์โลหะ	306.35	559	6,531	40
17	ผลิตภัณฑ์โลหะ	49.13	87	1,584	11
18	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	4.79	44	627	5
20	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะ และอุปกรณ์	296.60	467	1,610	14
21	การผลิตอื่น ๆ	2,457.13	2,343	177,660	185
รวม		18,090.17	15,220	993,986	506

หมายเหตุ * เงินทุนรวม หมายถึง สินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดิน ได้แก่ อาคารและเครื่องจักร
ที่มา: ระบบโรงงานอุตสาหกรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ ณ วันที่ 31 พ.ค. 65

3.1.3.2) ด้านอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

จังหวัดชุมพรมีการประกอบการเหมืองแร่ ณ วันที่ 31 มกราคม 2565 จำนวน 2 ชนิด คือ แร่ทรายแก้ว และแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ จำนวน 2 แปลง ดังนี้

(1) ประธานบัตรเหมืองแร่ จำนวน 7 แปลง เงินลงทุนรวม 172,000,000 บาท

ชนิดแร่	พื้นที่ตั้ง	การจำหน่าย
แร่หินชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	ตำบลขุนกระโทก อำเภอเมือง จำนวน 2 แปลง ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ จำนวน 1 แปลง ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จำนวน 1 แปลง ตำบลทุ่งระยะ อำเภอสวี จำนวน 2 แปลง	จังหวัดชุมพร และ จังหวัดระนอง
แร่ทรายแก้ว	ตำบลตะโก อำเภอทุ่งตะโก จำนวน 1 แปลง	จังหวัดสมุทรปราการ

(2) โรงแต่งแร่ จำนวน 3 โรงงาน

ชนิดแร่	พื้นที่ตั้ง/จำนวนโรงงาน	การจำหน่าย
แร่ดีบุก	ตำบลปังหวาน อำเภอพะโต๊ะ จำนวน 1 โรงงาน	จังหวัดสมุทรปราการ
แร่ทรายแก้ว	ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ จำนวน 1 โรงงาน ตำบลตะโก อำเภอทุ่งตะโก จำนวน 1 โรงงาน	จังหวัดสมุทรปราการ

3.1.3.3) ด้านวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และโอท็อป

จังหวัดชุมพรมีผู้ประกอบการที่ขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 2,122 ราย แบ่งเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร จำนวน 402 ราย และผู้ประกอบการโอท็อป ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชุมพร จำนวน 665 ราย/1,563 ผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย

ภาคการค้า	จำนวน 807 ราย
ภาคการบริการ	จำนวน 825 ราย
ภาคการผลิตอุตสาหกรรม	จำนวน 255 ราย
ภาคการเกษตร	จำนวน 157 ราย
ไม่ระบุภาคธุรกิจ	จำนวน 78 ราย

(แหล่งข้อมูล : ระบบขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ในจังหวัดชุมพรและใบรับรองยังไม่สิ้นอายุ (ข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม 2565) จำนวน 56 ราย ใบรับรอง 130 ฉบับ แบ่งออกได้ 5 ประเภท ดังนี้

ประเภทอาหาร จำนวน 33 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากผักและผลไม้แปรรูป อาทิเช่น ก๋วยเตี๋ยวมือนางอบแห้ง ก๋วยเตี๋ยวมือนางทอดกรอบ ก๋วยเตี๋ยวว้าทอดกรอบ ทูเรียนทอดกรอบ และอาหารแปรรูปอื่น ๆ

ประเภทเครื่องดื่ม จำนวน 12 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ กาแฟผสม และกาแฟปรุงสำเร็จ

ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน 29 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผ้าบาติก ผ้ามัดย้อม ผ้าเขียนลาย เสื้อผ้าสำเร็จรูป เข็ม ชัตหนังแท้ และกระเป๋าหนังแท้

ประเภทของใช้ ของประดับตกแต่ง ของที่ระลึก จำนวน 32 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์จากเศษไม้ ผลิตภัณฑ์เส้นด้าย ผลิตภัณฑ์เปลือกหอย เครื่องเบญจรงค์ ไม้กวาดดอกหญ้า และอื่น ๆ

ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร จำนวน 24 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ น้ำมันมะพร้าวสำหรับสปา ผลิตภัณฑ์บำรุงผิว ผลิตภัณฑ์บำรุงหน้า แชมพู ครีมนวด สบู่ก้อน สบู่เหลว

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพรได้รับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ปัญหาและความต้องการจาก ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย ผู้ประกอบการโรงงาน ผู้ประกอบการเหมืองแร่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษาและประชาชน เพื่อประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 พร้อมกับวิเคราะห์บริบทที่มี ผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดชุมพร (SWOT Analysis) และนำผลการวิเคราะห์ไปจัดทำ TOWS Matrix เกิดแนวทางที่เกี่ยวข้องและแนวทางการดำเนินงานพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดชุมพรมีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1) การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<ol style="list-style-type: none"> 1. จังหวัดชุมพรมีแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตร และมืองค์กรรวบรวมสินค้าเกษตรศูนย์กลาง การตลาดผลไม้ของภาคใต้ซึ่งเป็นแหล่ง วัตถุดิบเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมทำให้ การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมง่ายขึ้น 2. มีอุตสาหกรรมที่รองรับสินค้าภาคเกษตรในพื้นที่ที่มีศักยภาพ เช่น ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน กาแฟ ผลไม้แช่แข็ง อย่างเพียงพอ 3. ภาคอุตสาหกรรมให้ความสำคัญและสนใจ ในการพัฒนาทำให้ง่ายต่อการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม งานวิจัย มาต่อยอดใน ภาคอุตสาหกรรม 4. มีผลิตภัณฑ์ OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชนที่ หลากหลาย และมีชื่อเสียง 5. มีหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry Ville: CIV) ที่มีวิถีชีวิตเป็น เอกลักษณะ สร้างโอกาสทางการท่องเที่ยว เชื่อมโยงการเกษตรได้อย่างมีคุณค่า 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนเมือง ปัญหาขยะ ปัญหาน้ำเสีย และมลพิษทางอากาศ เป็นต้น ที่ ไม่ได้เกิดจากภาคอุตสาหกรรม ประชาชนอาจ เข้าใจผิดที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของ ภาคอุตสาหกรรม 2. ประชาชนในพื้นที่บางส่วนยังขาดความเข้าใจต่อ การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ทำให้มีปัญหาการ ร้องเรียน หรือคัดค้านการจัดตั้งโรงงานในบาง พื้นที่ 3. การสร้างความเข้าใจกับชุมชนอาจมีข้อจำกัด เช่น การนำของเสียจากโรงงานปาล์มไปทำปุ๋ย ให้กับชุมชน แต่ชุมชนมีข้อกังวลว่าจะได้รับ ผลกระทบจากของเสียอุตสาหกรรม 4. ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีบางประเภทขาดการ บริหารจัดการที่เป็นระบบ 5. สินค้าเอสเอ็มอีมีคุณภาพดี แต่ขาดอัตลักษณ์ โดดเด่น จึงไม่เป็นที่สนใจของผู้บริโภค 6. ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดเป็นอุตสาหกรรม ขั้นต้นและขั้นกลาง เนื่องจาก ปัจจัยการผลิตที่ สำคัญ (ยกเว้นวัตถุดิบหลัก) ไม่อยู่ในพื้นที่

2) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค(Threats)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ยุทธศาสตร์จังหวัด กลุ่มจังหวัด มุ่งเน้นการพัฒนา เสริมสร้างเศรษฐกิจ โครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี จึงเป็นโอกาสในการส่งเสริมพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เกษตรแปรรูปให้รองรับการท่องเที่ยว การพัฒนา อุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม และการเชื่อมโยง ภาคอุตสาหกรรม 2. นโยบายการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) มีโอกาส ทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง มีการส่งเสริม อุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 3. ปริมาณภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น เป็นโอกาส พัฒนานวัตกรรมในอุตสาหกรรมรูปแบบใหม่ ๆ และอุตสาหกรรมต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิม 4. พี่ชระท่อมได้รับการปลดล็อกจากยาเสพติด ภาค เกษตรของจังหวัดชุมพรจึงนิยมปลูกเพื่อเป็นพืช เศรษฐกิจ 5. ช่องทางการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารทางสื่อออนไลน์ มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว เป็นโอกาสนในการเพิ่ม ช่องทางการตลาดของผู้ประกอบการ 6. นวัตกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ สามารถ นำมาสร้าง value chain ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และบริการ 7. นโยบายการพัฒนา BCG Model คือ Bio Economy (เศรษฐกิจชีวภาพ) Circular Economy (เศรษฐกิจหมุนเวียน) Green Economy (เศรษฐกิจสีเขียว) จะเอื้อประโยชน์แก่ ภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มสูง และเป็นการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ในการ ผลิตอย่างคุ้มค่า 	<ol style="list-style-type: none"> 1. งานวิจัย เทคโนโลยีนวัตกรรมใน ภาคอุตสาหกรรมไม่ได้ถูกนำมาใช้ 2. ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรค ไวรัสโคโรนา 2019 เกิดผลกระทบให้การ ท่องเที่ยว การบริโภคในประเทศและ ต่างประเทศลดลง เกิดสภาวะการชะลอ ตัวของเศรษฐกิจ 3. ยังไม่มีอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่รองรับ ผลผลิตพืชกระท่อม

๓) TOWS Matrix

	จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
โอกาส (Opportunities)	กลยุทธ์เชิงรุก (S-O) <ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารปาล์ม น้ำมัน ยางพาราให้มีมูลค่าสูงด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ผลักดันอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัด ให้มีมูลค่าสูง พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์เชื่อมโยงการท่องเที่ยวให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ สร้างอัตลักษณ์ให้กับสินค้าชุมชนให้โดดเด่นเป็นที่รู้จัก สอดรับกับความต้องการของผู้บริโภค และมีมาตรฐาน 	กลยุทธ์เชิงแก้ไข (W-O) <ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมพื้นที่ให้มีมาตรฐานการรับรองสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศใน 5 ระดับ ประกอบด้วย การมีส่วนร่วม การส่งเสริม ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร การพึ่งพาอาศัย และเมื่อนำอยู่คู่อุตสาหกรรม พัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้มีมูลค่าสูง และเป็นผู้นำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ในการผลิตอย่างคุ้มค่าด้วย BCG Model พัฒนาองค์ความรู้ด้านการผลิต การตลาด ให้ผู้ประกอบการเอสเอ็มอี สนับสนุนภาคอุตสาหกรรมให้รับผิดชอบต่อสังคม และประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
อุปสรรค (Threats)	กลยุทธ์เชิงป้องกัน (S-T) <ol style="list-style-type: none"> ผลักดันอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัด ให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) 	กลยุทธ์เชิงรับ (W-T) <ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของเอสเอ็มอีให้รองรับการเปลี่ยนแปลง สนับสนุนการใช้นวัตกรรมสำหรับภาคอุตสาหกรรม

3.2 สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

3.2.1 วิสัยทัศน์

“ผลักดันอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชน สู่อุตสาหกรรมที่ยั่งยืน”

3.2.2 พันธกิจ

- 1) ยกระดับผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
- 2) เสริมสร้างและพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรและอาหารให้มีมาตรฐาน มีนวัตกรรมรองรับการเปลี่ยนแปลง
- 3) สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการภาคอุตสาหกรรมควบคู่กับการดูแลสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน
- 4) ส่งเสริมการประกอบการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคม สิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืน ด้วย BCG Model

3.2.3 แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

1) แนวทางการพัฒนาด้านที่ 1 ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัด ให้เป็นอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง

- เป้าประสงค์

ส่งเสริมพัฒนาสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดให้ขีดความสามารถเพิ่มขึ้น

- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		2566	2567	2568	2569	2570
จำนวนสถานประกอบการได้รับการส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขัน	ราย	-	100	100	100	100
จำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีการเชื่อมโยงกับพื้นที่พัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC)	ราย	-	-	-	8	-
ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร	ร้อยละ	-	20	20	20	20

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมอุตสาหกรรม ปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมยางพารา อาหารแช่แข็ง ให้มี มูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม	โครงการพัฒนาโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม จังหวัดชุมพรเข้าสู่ระบบคุณภาพ	-	3	-	-	-
	โครงการสร้างต้นแบบบริหารจัดการสิ่ง ปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจาก ภาคอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันจังหวัด ชุมพร	-	-	4	-	-
	โครงการยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรม แปรรูปไม้ยางพาราของภาคใต้สู่ อุตสาหกรรม 4.0	-	-	-	-	8
	โครงการเชื่อมโยงผู้ประกอบการเกษตร ในระเปียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) เพื่อพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจใหม่	-	-	-	3.9	-
กลยุทธ์ที่ 2 ผลักดันอุตสาหกรรม เกษตรของจังหวัดให้มี มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากพืช กระท่อมและบรรจุกัญธิ์เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่ม	-	0.8	-	-	-
	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ กล้วยจังหวัดชุมพรให้มีความปลอดภัย เตรียมความพร้อมเข้าสู่การขอรับรอง มาตรฐาน	-	-	5.55	-	-
	โครงการเพิ่มขีดความสามารถของ ผู้ประกอบการกาแพชุมชนให้มีมูลค่าเพิ่ม	-	-	-	5	-
	โครงการเพิ่มศักยภาพตลาดออนไลน์แก่ เกษตรกร/ผู้ผลิต ผู้รวบรวมและจัด จำหน่าย ให้กับผู้ประกอบการเกษตรแปร รูปจังหวัดชุมพร	-	-	-	-	2.3

2) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ 2 พัฒนาผู้ประกอบการเอสเอ็มอี วิสาหกิจชุมชนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

● เป้าประสงค์

- (1) ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าพื้นถิ่นให้มีอัตลักษณ์ เชื่อมโยงการท่องเที่ยวให้เกิดมูลค่าสูง
- (2) เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชนให้รองรับการเปลี่ยนแปลง

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		2566	2567	2568	2569	2570
จำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริมและพัฒนา	ราย	-	50	50	50	50
จำนวนต้นแบบผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ของจังหวัดชุมพร	ผลิตภัณฑ์	-	10	-	-	-
จำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น	ราย	-	50	50	-	-
รายได้ที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชน	ร้อยละ	-	20	20	20	20

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาเศรษฐกิจ สร้างสรรค์เชื่อมโยงการ ท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูง	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก บนอัตลักษณ์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวใน จังหวัดชุมพร	-	0.15	-	-	-
	โครงการบริหารจัดการอุตสาหกรรม เกษตรครบวงจร ในหมู่บ้านอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ (Creative Industry Ville: CIV)	-	-	0.8	-	-
กลยุทธ์ที่ 2 การเสริมและพัฒนาขีด ความสามารถของ ผู้ประกอบการเอสเอ็มอี วิสาหกิจชุมชนให้ รองรับการเปลี่ยนแปลง	โครงการบริหารจัดการอุตสาหกรรม เกษตรสู่มาตรฐานแบบครบวงจร และ การสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม	-	-	-	0.7	-
	โครงการยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ โอท็อปให้มีมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน	-	-	-	-	2.4

3) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ 3 สนับสนุนการประกอบการอุตสาหกรรมให้ยั่งยืน เป็นมิตรกับชุมชน และสิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model

● เป้าประสงค์

- (1) ภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model
- (2) พื้นที่เป้าหมายได้รับการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่คู่อุตสาหกรรม

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		2566	2567	2568	2569	2570
จำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีความรู้ด้าน BCG Model	ราย	-	50	50	50	50
จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมได้รับส่งเสริมพัฒนาด้วย BCG Model	สถานประกอบการ	-	10	10	10	-
พื้นที่เป้าหมายได้รับการประเมินการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	ตัวชี้วัด	เตรียมความพร้อม	อยู่ระหว่างการจัดทำเกณฑ์ตัวชี้วัดจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม			

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมให้เกิดความสมดุลพร้อมยกระดับสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	โครงการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร	0.4				
	โครงการยกระดับการจัดการสิ่งแวดล้อมโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ					

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ				
		2566	2567	2568	2569	2570
กลยุทธ์ที่ 2 ยกระดับการจัดการ อุตสาหกรรมด้วย BCG Model	โครงการบริหารจัดการ กระบวนการผลิตของ ภาคอุตสาหกรรมอาหาร เพื่อ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยใช้ BCG Model ด้าน เศรษฐกิจชีวภาพ ภาคอุตสาหกรรมต้นแบบ	-	-	-	-	0.4
	โครงการพัฒนาสร้างสรรค์ นวัตกรรมใหม่จากวัสดุที่ไม่ใช่ แล้วด้วยเทคโนโลยีการผลิตที่ สะอาด 3R	-	-	-	1	-
	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มให้ เปลือกทุเรียนที่เหลือใช้จาก กระบวนการแปรรูปเป็น พลาสติกชีวภาพ	-	1.3	-	-	-
	โครงการเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของ ผู้ประกอบการ SMEs ตาม กรอบแนวคิด BCG Model	-	-	1.6	-	-

4.2 ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี
(พ.ศ. 2566-2570) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพรระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)
วิสัยทัศน์	“ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ยุคใหม่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน”	“การบูรณาการขับเคลื่อนการพัฒนา อุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน”	“ชุมพรเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจดีและมีคุณค่า มุ่งสู่การ พัฒนาที่ยั่งยืน”	“ผลักดันอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เอสเอ็มอีและวิสาหกิจชุมชน สู่อุตสาหกรรมยุคที่ยั่งยืน”
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 1	ยกระดับขีดความสามารถของ ผู้ประกอบการ และภาคอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	การผลักดันนโยบายและแผนให้ เกิดผลสัมฤทธิ์	การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่าง ต่อเนื่อง มั่นคง จากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง	ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร ของจังหวัดให้ เป็นอุตสาหกรรมเกษตรที่ มีมูลค่าสูง
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 2	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการ เติบโตของภาคอุตสาหกรรมยุคใหม่	การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจ อุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค	การยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแหล่ง ท่องเที่ยวชั้นนำ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวฝั่งอ่าวไทย อันดามัน อาเซียนและนานาชาติ	พัฒนาผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและ วิสาหกิจชุมชนเพื่อรองรับการ เปลี่ยนแปลงในเชิงบูรณาการ
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 3	การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม อย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	การพัฒนาเมืองที่น่าอยู่ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม โลจิสติกส์ ที่สะดวก ปลอดภัย ได้มาตรฐาน และเชื่อมโยงเป็นโครงข่ายคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ	สนับสนุนการประกอบการอุตสาหกรรม ให้ยั่งยืน เป็นมิตรกับชุมชนและ สิ่งแวดล้อมด้วย BCG Model
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 4	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัล เพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้ บริการอย่างมีคุณภาพ	การสร้างคนคุณภาพ การพัฒนาสังคมแห่งความสันติสุข ปลอดภัย และการพัฒนาชุมชนให้มีความมั่นคงตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 5			การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล รองรับ การเติบโตของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่าง ยั่งยืน	

ส่วนที่ 4 ภาคผนวก

4.1 โครงการแบบย่อ (1 ชุด : 1 โครงการ)

1. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการกาแฟชุมพร
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การเตรียมความพร้อมให้กับเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ SMEs ธุรกิจบริการ และคนรุ่นใหม่ ให้สามารถเข้าสู่การผลิตสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีคุณค่าเพิ่ม (Value Creation) ด้วยการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญา ควบคู่กับการผลิตอาหารปลอดภัย (Food Safety) การยกระดับคุณภาพมาตรฐานสู่สากล การถ่ายทอดองค์ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญสู่ภาคการผลิตในเชิงพาณิชย์ การเชื่อมโยงภาคการผลิตสู่ภาคการค้าดิจิทัล และการพัฒนากระบวนการหรือสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับส่วนเหลือใช้ (waste / by products) ที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน Circular Economy เพื่อลดของเสียและมลพิษตลอดทั้งกระบวนการของผลิตภัณฑ์ ซึ่งการดำเนินมาตรการดังกล่าวจะนำไปสู่การสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้ชุมชน ได้อย่างมั่นคงในอนาคต
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการกาแฟ ให้สามารถเพิ่มผลิตภาพ ด้วยการประยุกต์เทคโนโลยีนวัตกรรม สนับสนุนการทำงานในสถานประกอบการ เพื่อพัฒนากระบวนการผลิต กระบวนการจัดการสถานประกอบการ 2. เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยอาหาร (Food Safety) และมาตรฐานสากลให้กับผลิตภัณฑ์กาแฟ 3. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่และบรรจุภัณฑ์ให้สอดคล้องกับตลาดในยุคปัจจุบัน
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ประกอบการกาแฟได้รับการส่งเสริมและพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่มีประสิทธิภาพ 2. เกิดการเชื่อมโยงเครือข่าย/แลกเปลี่ยนของผู้ผลิตกาแฟชุมพร (โรบัสต้า) และเครือข่าย (อาราบิก้า) ภูมิภาคอื่น 3. ผลิตภัณฑ์กาแฟชุมพรได้รับการพัฒนายกระดับมาตรฐาน 4. เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ และบรรจุภัณฑ์ที่สอดคล้องกับตลาดในยุคปัจจุบัน 5. สร้างอัตลักษณ์ ความจดจำของผู้บริโภคของแบรนด์กาแฟชุมพร (ความแตกต่างของแต่ละแบรนด์) กาแฟชุมพรได้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย สร้างรายได้เพิ่ม
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ประกอบการสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตได้ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 10 2. เพิ่มยอดขายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 1 การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่งคั่ง จากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง</p>
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2568 - 30 กันยายน 2579
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน 100 คน 2. กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการกาแฟชุมพร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาศักยภาพการผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน 10 ราย - เชื่อมโยงเครือข่ายผู้ผลิตกาแฟชุมพร (โรบัสตา) กับเครือข่าย (อาราบิก้า) ภูมิภาคอื่น - จัดทำฐานข้อมูลผู้ผลิตกาแฟทั้งระบบ เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพทางการตลาด <p>3. กิจกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาผลิตภัณฑ์ จำนวน 5 ราย - พัฒนารูปลักษณ์ จำนวน 10 ราย - สร้างอัตลักษณ์/ความจดจำของแบรนด์กาแฟชุมพร <p>4. กิจกรรมยกระดับคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยอาหาร (Food Safety) สู่มาตรฐานสากล จำนวน 10 ราย</p> <p>จัดงานงานกาแฟชุมพร (Coffee Day) ภายในประเทศ 1 ครั้ง เพื่อประชาสัมพันธ์/จำหน่ายผลิตภัณฑ์กาแฟชุมพร</p>
9. งบประมาณ	5,000,000
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	เพิ่มศักยภาพด้านตลาดออนไลน์ให้แก่เกษตรกร/ผู้ผลิต ผู้รวบรวมและจัดจำหน่ายผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปจังหวัดชุมพร
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดชุมพรมีลักษณะทางกายภาพที่เหมาะสมกับการทำการเกษตรที่หลากหลาย มีวัตถุดิบอย่างต่อเนื่องที่เอื้อต่ออุตสาหกรรมเกษตร แต่ยังคงขาดการบูรณาการ การนำองค์ความรู้ จากการศึกษาวิจัยมาใช้ประโยชน์และขยายผลเชิงพาณิชย์ ขาดการบริหารจัดการตลาดสินค้าเกษตรแบบครบวงจร การนำนวัตกรรมมาใช้ในการแปรรูปผลผลิตเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่ายังมีไม่มาก สินค้าส่วนใหญ่ยังเป็นวัตถุดิบซึ่งมีมูลค่าต่ำ ในขณะที่เทรนด์การตลาดในปัจจุบันมุ่งเน้นด้านการทำตลาดออนไลน์และการขยายโอกาสสู่ตลาดต่างประเทศ ด้วยวิถีชีวิตในยุคดิจิทัลเปิดโอกาสในการจำหน่ายสินค้าเกษตรออนไลน์ ซึ่งเป็นช่องทางการตลาดของเกษตรกรรุ่นใหม่ ในปัจจุบันการตลาดยุคดิจิทัลมีการแข่งขันที่สูง จำเป็นต้องมีการส่งเสริมและพัฒนาการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรอย่างครบวงจรด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อสร้างความแตกต่างและตอบสนองตลาดในยุค Disruption & Innovation การเพิ่มพูนองค์ความรู้ด้านการยืดอายุและการรักษาคุณภาพ และเพิ่มองค์ความรู้ด้านการตลาด เพื่อสร้างโอกาสและความเข้มแข็งทางธุรกิจ
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1) เกษตรกรและผู้ผลิต ผู้ประกอบการมีความสามารถในการแข่งขันในการทำตลาดในยุคดิจิทัล 2) สินค้าและบริการที่เป็นอัตลักษณ์หรือสินค้าสำคัญของจังหวัดเป็นที่รู้จักและต้องการของตลาดมากขึ้น 3) เกษตรกรและผู้ผลิต ผู้รวบรวมผลผลิต ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้น
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>ผลผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) เกษตรกร ผู้ประกอบการ ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการทำตลาดออนไลน์ไม่น้อยกว่า 50 ราย 2) เกษตรกร ผู้ประกอบการ มีรายได้ และเกิดมูลค่าทางการค้าแก่กลุ่มเกษตรกรผู้รวบรวมผลผลิต ผู้จัดจำหน่าย สินค้าเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า 4 ล้านบาท <p>ผลลัพธ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) มูลค่าการค้าผ่านช่องทางออนไลน์ของเกษตรกรและผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่ายสินค้าเกษตรหลักจังหวัดสงขลาเพิ่มขึ้น 2) สินค้าและบริการที่เป็นอัตลักษณ์หรือสินค้าสำคัญของจังหวัดเป็นที่รู้จักและต้องการของตลาดมากขึ้น 3) เกษตรกรและผู้ผลิต ผู้รวบรวมผลผลิต ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้น
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระดับความรู้ความสามารถของผู้เข้าอบรมเชิงปฏิบัติการเพิ่มขึ้นจากก่อนอบรม อย่างน้อย 1 ระดับ 2. ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 3. มูลค่าจากการจำหน่าย คำสั่งซื้อ และการเจรจาธุรกิจ สินค้าเป้าหมายไม่น้อยกว่า 1 ล้านบาท
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 1 การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่งคั่ง จากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง

7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2568 - 30 กันยายน 2569
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. อบรมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 50 ราย 2. การทำตลาดออนไลน์ต้องรู้และเข้าใจอะไรบ้าง 3. การทำตลาดออนไลน์ให้ประสบความสำเร็จ 4. การนำเสนอสินค้าขายทางออนไลน์ 5. การสร้างเครือข่าย Social Media เพื่อผลทางธุรกิจ 6. วัดผลก่อนและหลังการอบรม 7. จัดแสดงสินค้าและการเจรจาการค้าต่างภูมิภาค 1 ครั้ง ๆ ละ 50 ราย ระยะเวลา 5 วัน
9. งบประมาณ	2,300,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการกล้วยแปรรูปจังหวัดชุมพร ให้มีความปลอดภัย เตรียมความพร้อมเข้าสู่การขอรับรองมาตรฐาน
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กล้วยเป็นสินค้าเกษตรของจังหวัดชุมพร มีปริมาณผลผลิตต่อปีสูง และสามารถสร้างชื่อเสียงด้านการผลิตให้ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีในจังหวัดชุมพร แต่กลุ่มธุรกิจยังไม่สามารถต่อยอด ยกระดับการแปรรูปไปสู่มาตรฐานและการผลิตที่มีนวัตกรรม
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	3.1 เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการกล้วยแปรรูปจังหวัดชุมพรให้มีความรู้ด้านการบริหารจัดการธุรกิจ 3.2 เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการกล้วยแปรรูปจังหวัดชุมพรให้สามารถผลิตปลอดภัย เตรียมพร้อมขอรับรองมาตรฐาน
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	4.1 ผู้ประกอบการกล้วยแปรรูปจังหวัดชุมพรที่เข้าร่วมโครงการ นำความรู้ไปปรับปรุงธุรกิจ 4.2 ผู้ประกอบการกล้วยแปรรูปจังหวัดชุมพรที่เข้าร่วมโครงการ นำความรู้ที่ได้จากกิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำและพัฒนาพร้อมยกระดับสู่มาตรฐาน
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ร้อยละ 80 ของผู้ประกอบการกล้วยแปรรูปจังหวัดชุมพรมีความรู้ความเข้าใจธุรกิจการผลิต ร้อยละ 60 ของผู้ประกอบการกล้วยแปรรูปจังหวัดชุมพรที่เข้าร่วมกิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำและเตรียมความพร้อมในการขอรับรองมาตรฐานมีความพร้อมในการขอมาตรฐาน
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 1 การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคง จากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2568
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	8.1 อบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการกล้วยแปรรูปชุมพรในการจัดการธุรกิจ 8.2 ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนากล้วยแปรรูปให้มีความปลอดภัย 8.3 ตรวจ วิเคราะห์ และให้คำปรึกษาในการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร
9. งบประมาณ	555,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	การบริหารจัดการอุตสาหกรรมเกษตรฐานแบบครบวงจรในหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry Village; CIV)
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลตามแนวทางประชารัฐภายใต้โมเดล "ประเทศไทย 4.0" คือ มุ่งเน้นการพัฒนาโดยตั้งอยู่บนฐานของความได้เปรียบเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมที่ประเทศไทยมีอยู่เดิมนำมาต่อยอดด้วยองค์ความรู้ทางเทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อผลักดันให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry Village; CIV) ควบคู่ไปกับการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งจะช่วยกระจายรายได้สู่ชุมชนเพิ่มขึ้น ที่ผ่านมา หมู่บ้านเกาะพิทักษ์ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร มีการพัฒนาให้สามารถก้าวไปสู่ระดับ SMEs เพื่อรองรับตลาดการท่องเที่ยวชุมชน ตามโครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industry Village; CIV) ของกระทรวงอุตสาหกรรมให้เกิดการประยุกต์ใช้ทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ผนวกความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมสร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์และบริการ เชื่อมโยงกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน</p> <p>หมู่บ้านเกาะพิทักษ์ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร มีวิถีชีวิตที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เช่น โฮมสเตย์ ประมงพื้นบ้าน ผ้ามัดย้อมจากวัสดุธรรมชาติ มีเป็นรูปแบบการดำรงชีวิตที่เรียบง่ายและอยู่อย่างพอเพียง จึงควรส่งเสริมศักยภาพให้มีขีดความสามารถในการผลิต ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพได้มาตรฐานตามความต้องการของตลาด ควรส่งเสริมให้จำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้มากขึ้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร จึงเล็งเห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ของผู้ผลิตชุมชนหมู่บ้านเกาะพิทักษ์ ให้ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน มีเอกลักษณ์ มีความแตกต่าง และมีจุดเด่นทั้งผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เพื่อดึงดูดลูกค้า เพิ่มมูลค่าสินค้าให้สูงขึ้น สร้างรายได้เพิ่มและความเข้มแข็งให้กับชุมชน เนื่องจากในปัจจุบันผลิตภัณฑ์ของชุมชนมีตลาดค่อนข้างจำกัด สาเหตุจากผลิตภัณฑ์ขาดมาตรฐาน ขาดการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ และผู้ผลิตยังมีศักยภาพในการผลิตไม่เพียงพอ ขาดเทคโนโลยีการผลิตที่รวดเร็ว หรือยังขาดการบริหารจัดการผลิตที่ดี และยังไม่สามารถใช้ภูมิปัญญาดั้งเดิมที่มีอยู่ไปพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ต้องการของตลาด</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการชุมชนหมู่บ้านเกาะพิทักษ์ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ให้มีอาคารแปรรูปผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานรองรับการท่องเที่ยวภายใต้โครงการหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ CIV 2. เพื่อส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการและสร้างโอกาสทางการขยายตลาด 3. ยกระดับผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>ผลผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ประกอบการชุมชนได้รับทราบแนวคิด มีความรู้ และความเข้าใจในการพัฒนาหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ไม่น้อยกว่า 20 ราย 2. ผู้ประกอบการชุมชน ที่ผ่านการคัดเลือก ได้รับการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่ม ไม่น้อยกว่า 10 ราย 3. ผู้ประกอบการชุมชน ได้รับการทบทวนแผนพัฒนาธุรกิจชุมชน มีศักยภาพในการนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมมาเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ไม่น้อยกว่า 20 ราย

	<p>4. ผู้ประกอบการชุมชน ได้รับการพัฒนาศักยภาพในด้านการบริหารจัดการ การเข้าถึง ช่องทางการตลาดสมัยใหม่ การเข้าร่วมกิจกรรมทดสอบตลาดและ เจริญธุรกิจ การสร้างโอกาสในการร่วมมือแบบภาคีเครือข่ายในระดับพื้นที่</p> <p>ผลลัพธ์ รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 เปรียบเทียบจากปีที่ผ่านมา</p>
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ประกอบการหมู่บ้านเกาะพิทักษ์ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพรได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เชิงวัฒนธรรม จำนวนไม่น้อยกว่า 10 ราย/ 20 ผลิตภัณฑ์ 2. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อสินค้าไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 3. มีผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน จากความคิดสร้างสรรค์ จำนวนไม่น้อยกว่า 20 ผลิตภัณฑ์ 4. ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 เปรียบเทียบจากปีที่ผ่านมา
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 1 การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคง จากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง</p> <p>แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 2 การยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวผิงอ่าวไทย อันดามัน อาเซียน และนานาชาติ</p>
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2567 - 30 กันยายน 2568
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประชาสัมพันธ์รับสมัครผู้ประกอบการชุมชนในพื้นที่เป้าหมายเพื่อเข้าร่วมโครงการ 2. กำหนดแนวทางการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3. วางแนวทางการพัฒนาพื้นที่เป้าหมาย 4. จัดฝึกสัมมนาเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และเสริมศักยภาพให้แก่ผู้ประกอบการชุมชน 5. พัฒนาสินค้าพร้อมบรรจุภัณฑ์และบริการ โดยต่อยอด จากอัตลักษณ์และทุนทางวัฒนธรรมของชุมชน เชื่อมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 6. นำผลิตภัณฑ์ทดสอบตลาดจำนวน 1 ครั้ง 7. สร้างอัตลักษณ์ การจดจำ ที่มีประสิทธิภาพ 8. บริหารโครงการ ติดตามประเมินผล
9. งบประมาณ	800,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และของที่ระลึกบนอัตลักษณ์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว ในจังหวัดชุมพร
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จังหวัดชุมพร มีสถานที่ท่องเที่ยว และมีประเพณีสำคัญเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว รวมทั้งมีผลิตภัณฑ์ OTOP ที่น่าสนใจหลายประเภท แต่ยังคงขาดการบูรณาการให้เกิดเป็นสินค้าของที่ระลึกที่มีอัตลักษณ์โดดเด่น ตรงต่อความต้องการของตลาดและสอดคล้องกับกระแสนิยม (Trend) จึงได้จัดทำโครงการสร้างอัตลักษณ์ในผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกจังหวัดชุมพรเชื่อมโยงการท่องเที่ยว เพื่อสร้างสรรค์ พัฒนาสินค้าของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดชุมพร และตรงต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว และสามารถบ่งบอกอัตลักษณ์โดดเด่นของจังหวัดชุมพร รวมทั้งเพื่อเป็นการพัฒนาระดับการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการในจังหวัดด้วยการสนับสนุนรูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ซึ่งผู้ประกอบการสามารถนำไปต่อยอดเป็นการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ และเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตต่อไป</p> <p>จังหวัดชุมพรมีผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิตชุมชนมากมายที่น่าสนใจ แต่กลับไม่ได้รับการพัฒนาให้มีขีดความสามารถในการตลาดได้ และไม่มีรูปแบบที่โดดเด่น ชูความเป็นอัตลักษณ์ของชุมชน จึงควรได้รับการศึกษาถึงอัตลักษณ์ของความเป็นจังหวัดชุมพร และพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกให้มีความน่าสนใจและเป็นที่ยุ้จักมากยิ่งขึ้น</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1) เพื่อสำรวจศึกษาและค้นหาผลิตภัณฑ์เด่น และความต้องการของสินค้าที่ระลึกของจังหวัดชุมพร 2) เพื่อกำหนดแนวคิดและออกแบบพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์และฉลากให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย 3) เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สินค้าที่ระลึกของจังหวัดชุมพรที่เป็นอัตลักษณ์ให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย 4) เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการ และสามารถผลิตผลิตภัณฑ์ที่สร้างสรรค์ขึ้น สามารถนำไปขยายผลในเชิงพาณิชย์ต่อไป
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ที่ได้รับคัดเลือกเพื่อนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึก 6 ต้นแบบ
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกในจังหวัดชุมพรมีความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ด้วยอัตลักษณ์ของจังหวัดชุมพร ทำให้เป็นที่สนใจและเป็นที่รู้จัก เพิ่มยอดขายให้แก่ผู้ประกอบการได้มีรายได้อย่างต่อเนื่อง และเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดให้เป็นที่รู้จักต่อไป
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 1 การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่งคั่ง จากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง</p> <p>แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 2 การยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวฝั่งอ่าวไทย อันดามัน เอเชียและนานาชาติ</p>
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2567

8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	<p>1. จัดอบรมเรื่องอัตลักษณ์ของจังหวัดชุมพรเพื่อค้นหาอัตลักษณ์ในการกำหนดกรอบการพัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเป้าหมาย โดยทำการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดชุมพร ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่สามารถพัฒนาได้ โดยเน้นเป้าหมายการพัฒนา 2 ประเภท ดังนี้</p> <p>(1) ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย</p> <p>(2) ประเภทของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ประชุมระดมความคิดเห็นกับผู้ประกอบการในการคัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่จะพัฒนาด้วยการเพิ่มอัตลักษณ์ของจังหวัดชุมพร ● จัดตั้งคณะทำงานในการจัดกิจกรรมประกวดออกแบบผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกในจังหวัดชุมพร ● จัดกิจกรรมประกวดออกแบบ <ul style="list-style-type: none"> - ลำดับที่ 1 เงินสด 40,000 บาท พร้อมถ้วยรางวัล - ลำดับที่ 2 เงินสด 30,000 บาท พร้อมถ้วยรางวัล - ลำดับที่ 3 เงินสด 20,000 บาท พร้อมถ้วยรางวัล <p>ประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกที่ได้รับการพัฒนา เพื่อให้เป็นที่รู้จัก</p>
9. งบประมาณ	150,238 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาพื้นที่สู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>การพัฒนาเข้าสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป็นเครื่องมือหลักในการอยู่ร่วมกันระหว่างชุมชนและอุตสาหกรรม และเป็นการดำเนินการตามกรอบยุทธศาสตร์ประเทศ ที่มุ่งสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่มีความสมดุลอย่างยั่งยืน เน้นการพัฒนาที่มีการพัฒนาอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เหนี่ยวนำให้เศรษฐกิจชุมชนเติบโตไปด้วยกันภายใต้สถานะแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ภายภาพ และการบริหารจัดการให้พื้นที่ให้เกิดความสมดุลในทุกมิติ ให้บรรลุเป้าหมาย การพัฒนาอุตสาหกรรมที่สร้างความสมดุลทั้งด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม ทำให้อุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน</p> <p>จังหวัดชุมพรได้เข้าร่วมการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ 3 โดยมีมติที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2564 คัดเลือกพื้นที่ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร เป็นพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เกณฑ์การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ประกอบด้วย มิติและคุณลักษณะการพัฒนา 5 มิติ 20 ด้าน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร เพื่อดำเนินการพัฒนาพื้นที่รองรับการตรวจประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และเพื่อเป็นหน่วยงานหลักในการชี้แจงข้อมูลตัวชี้วัดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรมและภาคส่วนต่าง ๆ</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1) เพื่อชี้แจงข้อมูลตัวชี้วัดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศกับโรงงานอุตสาหกรรมและภาคส่วนต่าง ๆ ในการร่วมกันผลักดันการบูรณาการทำงานขับเคลื่อนให้เกิดเป็นรูปธรรมมากขึ้น 2) เพื่อรวบรวมข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 5 มิติ 20 ด้าน 41 ตัวชี้วัดของพื้นที่ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร เพื่อเตรียมพร้อมขอรับการตรวจประเมินความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 3) เพื่อส่งเสริมการทำงานอย่างมีส่วนร่วมของคณะทำงานเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนในพื้นที่ในการร่วมมือกันส่งเสริม ยกระดับและพัฒนาพื้นที่เป้าหมาย ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมและมุ่งสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับที่ 3 4) เพื่อส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรม เหมืองแร่ เข้าสู่ระบบบริหารจัดการระดับสากลหรือระดับประเทศ เช่น อุตสาหกรรมสีเขียว การส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DIW) ระบบการจัดการอื่นที่เทียบเท่า 5) เพื่อให้ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและการรายงานการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในภาพรวมของจังหวัดและช่วยสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>ผลผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดชุมพร มีข้อมูลตามตัวชี้วัดเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดสมุทรปราการ 5 มิติ 20 ด้าน 41 ตัวชี้วัด เพื่อรองรับการตรวจประเมิน

	<p>2. ผู้ประกอบการ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในพื้นที่เป้าหมายรับทราบแนวทางการดำเนินการและร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ตามตัวชี้วัด 5 มิติ 20 ด้าน 41 ตัวชี้วัด</p> <p>ผลลัพธ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พื้นที่เป้าหมายได้รับการส่งเสริม ยกกระดับ และพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 2. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนในพื้นที่ร่วมมือกันทำงานอย่างเป็นรูปธรรม เกิดพื้นที่ต้นแบบความร่วมมือในการมุ่งสู่เมืองอุตสาหกรรมน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม 3. ประชาชนในพื้นที่เป้าหมายในการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร รับรู้และมีความพึงพอใจต่อข้อมูลข่าวสารในการดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และนำข้อคิดเห็นที่ได้ไปปรับปรุงวางแผนต่อไป
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	พื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพรได้รับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล รองรับการเติบโตของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2570
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 8.1 ประชุมคณะทำงานการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร 8.2 ประชาสัมพันธ์การพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 8.3 จัดทำคู่มือโครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดชุมพร 8.4 จัดตั้งเครือข่ายอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Network) พร้อมอบรมถ่ายทอดตัวชี้วัดให้เครือข่าย + โรงงาน+เหมืองแร่ ในพื้นที่ 8.5 ศึกษาดูงานจัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ไปยังอื่น พร้อมศึกษาดูงานสถานประกอบการ 8.6 ส่งเสริมและพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว
9. งบประมาณ	366,950 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	การบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหาร เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยใช้ BCG Model ด้านเศรษฐกิจชีวภาพ ภาคอุตสาหกรรมต้นแบบ
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบัน ปัญหาด้านการขับเคลื่อนและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย จะต้องมีกลไกที่จะช่วยปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย เพื่อศักยภาพทางการแข่งขันในเวทีโลก ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลได้นำ BCG Model ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม ที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ 3 มิติไปพร้อมกัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเน้นการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) คำนึงถึงการนำวัสดุต่าง ๆ กลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด และทั้ง 2 เศรษฐกิจนี้ อยู่ภายใต้เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและการรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุล ให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน ทั้งนี้ การนำ BCG Model ด้านเศรษฐกิจชีวภาพ มาเป็นกลไกในการบริหารจัดการกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรมอาหาร เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ตามแนวคิดสังคมคาร์บอนต่ำ โดยมีกิจกรรม สร้างการรับรู้ และการบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหาร ตามแนวคิดสังคมคาร์บอนต่ำ โดยมุ่งเน้นโรงงานอุตสาหกรรมอาหารที่มีความพร้อมในการนำร่องโครงการฯ ดังกล่าว เพื่อเป็นต้นแบบโรงงานฯ ในพื้นที่จังหวัดชุมพร และเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามข้อตกลงในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on climate Change: UNFCCC) พิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) และความตกลงปารีส (Paris Agreement) ต่อไป</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ในการบริหารจัดการกระบวนการผลิต เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม 2. เพื่อสร้างต้นแบบโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร โดยการคัดเลือกโรงงานต้นแบบที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกปริมาณต่ำ ตามแนวคิดสังคมคาร์บอนต่ำ ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้กับอุตสาหกรรมประเภทอื่นต่อไปได้ 3. เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จากการนำแนวคิดสังคมคาร์บอนต่ำ มาประยุกต์ใช้ในภาคอุตสาหกรรมอาหาร 4. เพื่อขับเคลื่อน BCG Model ของกระทรวงอุตสาหกรรม
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ 2. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 (ตามข้อเสนอการมีส่วนร่วมของประเทศ โดยประเทศไทยกำหนดเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจก ปี ค.ศ. 2030 (พ.ศ. 2573) ต่อสำนักเลขาธิการอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2558)
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 ราย ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหาร โดยใช้ BCG Model ด้านเศรษฐกิจชีวภาพ

	<p>ภาคอุตสาหกรรมต้นแบบ</p> <p>2. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 2 ราย ได้รับการดำเนินแผนงานด้านการบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหาร เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ตามแนวคิดสังคมคาร์บอนต่ำ</p>
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 1 การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่งคั่ง จากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง</p> <p>แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล รองรับการเติบโตของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p>
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2569 - 30 กันยายน 2570
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. แต่งตั้งคณะทำงานโครงการบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหารเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยใช้ BCG Model ด้านเศรษฐกิจชีวภาพ ภาคอุตสาหกรรมต้นแบบ และประชุมคณะทำงาน ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2. สำรวจข้อมูลเปรียบเทียบการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของโรงงานอุตสาหกรรมอาหารในพื้นที่จังหวัดชุมพร ที่เข้าร่วมโครงการฯ 3. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อสร้างการรับรู้ การบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 40 ราย รวมเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง 4. คณะทำงานจัดประชุมคัดเลือกโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร ในพื้นที่จังหวัดชุมพร เพื่อเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 2 โรงงาน 5. การบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหาร ตามแนวคิดสังคมคาร์บอนต่ำ 6. คณะทำงานตรวจติดตามและประเมินผล พร้อมสรุปผลการดำเนินงานโครงการ การบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหาร เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยใช้ BCG Model ด้านเศรษฐกิจชีวภาพ ภาคอุตสาหกรรมต้นแบบ กิจกรรม สร้างการรับรู้ และการบริหารจัดการกระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรมอาหาร ตามแนวคิดสังคมคาร์บอนต่ำ
9. งบประมาณ	400,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและกำหนดแนวป้องกันโดยรอบ (Protection Strip) หรือแนวพื้นที่กันชน (Buffer Zone)
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) คือเมืองที่มีการเจริญเติบโตโดยมีอุตสาหกรรมเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลัก และมีความสอดคล้องกับการพัฒนาทางสังคม และความเป็นอยู่ของประชาชนโดยมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมในระดับต่ำ ซึ่งวิธีการหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศได้ ได้แก่ การปรับปรุงภูมิทัศน์และออกแบบเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อนันทนาการ พื้นที่โล่ง และพื้นที่แนวป้องกันมลพิษ</p> <p>ปัจจุบันพื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่นในหลายๆ พื้นที่ ยังให้ความสำคัญกับการปรับปรุงภูมิทัศน์รวมถึงการจัดทำแนวป้องกันมลพิษ (Buffer Zone) ในพื้นที่ไม่มากนัก รวมถึงสัดส่วนพื้นที่สีเขียวยังน้อยอยู่มาก ทำให้เขตโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชนบริเวณข้างเคียงไม่มีการแบ่งสัดส่วนที่แยกกันอย่างชัดเจน นอกจากนี้การมีอาคารสูงตั้งอยู่อย่างหนาแน่น ทำให้เกิดการสะสมของมลพิษและการสะสมความร้อนภายในเมืองหรือปรากฏการณ์ภาวะความร้อน (Urban Heat Island) ด้วย</p> <p>ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องทำการศึกษาและจัดทำหลักเกณฑ์ ข้อกำหนดเกี่ยวกับแนวป้องกันโดยรอบ (Protection Strip) และแนวพื้นที่กันชน (Buffer Zone) ที่เหมาะสมกับประเภทโรงงานที่ก่อให้เกิดมลพิษในพื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่น เพื่อใช้พิจารณาประกอบการวางแผนและจัดทำผังเมืองที่เหมาะสมและเป็นแนวป้องกันมลพิษ ระหว่างโรงงาน ชุมชน และแหล่งท่องเที่ยวต่อไป</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อศึกษาและจัดทำหลักเกณฑ์ ข้อกำหนดเกี่ยวกับแนวป้องกันโดยรอบ (Protection Strip) และแนวพื้นที่กันชน (Buffer Zone) เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในภาคอุตสาหกรรมและพื้นที่โดยรอบ 2. ผู้ประกอบการได้รับความรู้และตระหนักถึงการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และพื้นที่แนวป้องกันมลพิษจากการประกอบกิจการ 3. ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีการปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว และพื้นที่แนวป้องกันมลพิษจากการประกอบกิจการ 4. เพื่อลดผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมของชุมชนโดยรอบสถานประกอบการ
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>ผลผลิต (Output)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. แนวทางการปรับปรุงภูมิทัศน์และออกแบบการเพิ่มพื้นที่สีเขียว รวมทั้งพื้นที่โล่งในพื้นที่ตำบลนากระตาม อำเภอท่าชะงะ จังหวัดชุมพรที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ 2. ผู้ประกอบการมีความตระหนักถึงการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และพื้นที่แนวป้องกันมลพิษจากการประกอบกิจการ 3. สถานประกอบการร่วมมือกับชุมชนให้ความสำคัญต่อการเพิ่มสัดส่วนพื้นที่สีเขียว และพื้นที่โล่งในพื้นที่ตำบลนากระตาม อำเภอท่าชะงะ จังหวัดชุมพร <p>ผลลัพธ์ (Outcome)</p> <p>สถานประกอบการและชุมชนร่วมกันพัฒนาพื้นที่ไปสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p>

<p>5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>1. แนวทางการออกแบบการเพิ่มพื้นที่สีเขียว แนวป้องกัน (Protection Strip) ที่เหมาะสมตามประเภทอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยง รวมทั้งพื้นที่โล่งในพื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่นในพื้นที่ผังเมืองรวมอ้อมใหญ่ จังหวัดนครปฐม ที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่</p> <p>2. มีแนวป้องกัน (Protection Strip) ที่เหมาะสมตามประเภทอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยง ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อม แก้ไขปัญหาผลกระทบต่าง ๆ และส่งเสริมให้เกิดการเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น</p>
<p>6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p>แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล รองรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p>
<p>7. ระยะเวลา</p>	<p>1 ตุลาคม 2568 - 30 กันยายน 2569</p>
<p>8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ</p>	<p>กิจกรรมที่ 1 สำรวจพื้นที่สีเขียว และแนวป้องกันหรือแนวกันชนระหว่างเขตอุตสาหกรรมและชุมชน และกำหนดพื้นที่ที่ควรมีการเพิ่มพื้นที่สีเขียวทั้งภายในเขตอุตสาหกรรม และแนวพื้นที่แนวป้องกันหรือแนวกันชน</p> <p>สำรวจพื้นที่สีเขียว (ได้แก่ พื้นที่สีเขียวสาธารณะ พื้นที่สีเขียวเพื่อเศรษฐกิจชุมชน พื้นที่สีเขียวธรรมชาติ พื้นที่สีเขียวที่เป็นริ้วยาวตามแนวสาธารณูปการ เป็นต้น) และแนวป้องกันหรือแนวกันชนระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชน และกำหนดพื้นที่ที่ควรมีการเพิ่มพื้นที่สีเขียวทั้งภายในโรงงานอุตสาหกรรม และแนวพื้นที่แนวป้องกันหรือแนวกันชน ในพื้นที่ผังเมืองรวมอ้อมใหญ่ รวบรวมผังพื้นที่เขียวในพื้นที่ และจัดทำรายงานสรุปปริมาณและสัดส่วนพื้นที่สีเขียวเทียบกับพื้นที่ทั้งหมดภายในพื้นที่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ</p> <p>กิจกรรมที่ 2 รวบรวมข้อมูลวิธีการและผลการดำเนินการเพิ่มพื้นที่สีเขียว การกำหนดแนวป้องกันมลพิษ (Protection Strip) ที่เหมาะสมตามประเภทอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยง รวมทั้งพื้นที่โล่งในพื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่น และนำเสนอรูปแบบแนวทางการเพิ่มพื้นที่สีเขียว และการส่งเสริมการสร้างพื้นที่กันชน (Protection Strip) ระหว่างโรงงาน กับชุมชนที่เหมาะสม</p> <p>2.1 จัดทำวิธีดำเนินการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อการจัดทำแนวกันชน (Buffer Zone) และหลักเกณฑ์การกำหนดแนวป้องกันมลพิษ (Protection Strip) ระหว่างชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรม ที่เหมาะสมตามประเภทอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยง อย่างน้อย 8 กลุ่มอุตสาหกรรม จากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือทั้งในและต่างประเทศ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับการทำงานและตรวจรับงานที่ปรึกษา ก่อน</p> <p>2.2 จัดทำรายงานแผนงานการส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อการจัดทำแนวกันชน (Buffer Zone) และการสร้างแนวป้องกันมลพิษ (Protection Strip) ระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชน</p> <p>2.3 นำเสนอแผนงานการส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวต่อคณะกรรมการ</p>

	<p>ตรวจรับงานให้เห็นชอบ และนำเสนอต่อคณะทำงานคณะทำงาน การขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่เขตผัง เมืองรวมอ้อมใหญ่ จังหวัดนครปฐม นครปฐม และคณะกรรมการ พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดนครปฐม</p> <p>กิจกรรมที่ 3 ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมจัดทำพื้นที่สีเขียว แนวป้องกัน (Protection Strip) ที่เหมาะสมตามประเภทอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยง โดยประสานความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมและภาคชุมชนในการร่วมกันพัฒนาพื้นที่สีเขียว และพื้นที่แนวป้องกันหรือแนวกันชนในพื้นที่</p> <p>3.1 คัดเลือกสถานประกอบการที่มีความพร้อม ในการปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว และดำเนินการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้เหมาะสมตามประเภทอุตสาหกรรม และพื้นที่ของแต่ละโรงงาน อย่างน้อย 30 โรงงาน โดยจัดทำเกณฑ์การคัดเลือก และต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับการทำงานและตรวจรับงานที่ปรึกษา ก่อน</p> <p>3.2 ประเมินและติดตามผลผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมต้นแบบในพื้นที่ ที่ได้จัดทำพื้นที่สีเขียวเพื่อการจัดทำแนวกันชน (Buffer Zone) และแนวป้องกันมลพิษ (Protection Strip) ระหว่างชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยง</p> <p>3.3 จัดทำรายงานสรุปผลการส่งเสริมการจัดทำพื้นที่สีเขียวเพื่อการจัดทำแนวกันชน (Buffer Zone) และแนวป้องกันมลพิษ (Protection Strip) ระหว่างชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยง</p> <p>กิจกรรมที่ 4 จัดประชุมสรุปผลการดำเนินการ จัดประชุม/สัมมนา เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการจัดทำแนวป้องกันมลพิษ (Protection Strip) ที่เหมาะสมตามประเภทอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยง รวมทั้งพื้นที่โล่งในพื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่น ต่อคณะทำงาน การขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่เขตผังเมืองรวมอ้อมใหญ่ จังหวัดนครปฐม หรือคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดนครปฐม อย่างน้อย 30 คน และกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงอย่างน้อยกลุ่มอุตสาหกรรมละ 2 คน (โรงงานละ 1 คน) รวม 60 คน โดยจัด ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครปฐม หรือส่วนงานราชการอื่นที่เหมาะสม พร้อมจัดทำแบบสำรวจความพึงพอใจต่อการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และความพึงพอใจของชุมชนต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่</p>
9. งบประมาณ	1,000,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่จากวัสดุที่ไม่ใช้แล้วโดยเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด 3R
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	จังหวัดชุมพรได้เข้าร่วมพัฒนาพื้นที่สู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระยะที่ 3 โดยได้คัดเลือกให้ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร เป็นพื้นที่เป้าหมายในการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศให้บรรลุเป้าหมาย “เมืองน่าอยู่ คู่อุตสาหกรรม” และมีการตรวจประเมินระดับการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศตามตัวชี้วัด 5 มิติ 20 ด้าน ให้มีการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่ เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนพร้อมยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนควบคู่กับการดูแลสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้น เนื่องจากปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งในพื้นที่ตำบลนากระตาม อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร ไม่มีระบบการคัดแยกขยะ รถเก็บขยะ สถานที่ทิ้งหรือสถานที่กำจัดขยะเป็นของตนเอง ดังนั้นการพัฒนาสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่จากวัสดุที่ไม่ใช้แล้วโดยเทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด 3R ด้วยการนำของเสียที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมมาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ และสร้างแนวคิดในการนำนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์มาใช้ให้เกิดความคุ้มค่าในด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งลดปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่โรงงานอุตสาหกรรม
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	3.1 นำวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่ได้จากการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาด 3R มาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ 3.2 เพื่อสร้างแนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ให้เกิดความคุ้มค่าในด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งลดปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่โรงงานอุตสาหกรรม 3.3 เพิ่มมูลค่าสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากโรงงานอุตสาหกรรม
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	4.1 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกิดความตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด 4.2 ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการนำวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว นำกลับไปใช้ใหม่ 4.3 ลดปริมาณวัสดุหรือสิ่งปฏิกูลจากระบวนการผลิตและเพิ่มมูลค่าให้วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	5.1 ผู้ประกอบการได้รับความรู้หลัก 3R Reduce Reuse Recycle 30 ราย 5.2 โรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการได้รับการแนะนำในการดำเนินกิจกรรม 3R จากวัสดุที่ไม่ใช้แล้วสู่การพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์จากวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว 10 โรงงาน 5.3 โรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการได้รับการพัฒนาสร้างผลิตภัณฑ์จากวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว 10 ผลิตภัณฑ์
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล รองรับการเติบโตของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2570
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	8.1 ประชาสัมพันธ์โครงการ อบรม/สัมมนาให้ความรู้ และรับสมัครสถานประกอบการที่มีความพร้อม เข้าร่วมโครงการ 8.2 จัดศึกษาดูงานในประเทศให้กับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อให้เกิดแนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช้แล้วให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น 8.3 ที่ปรึกษาในพื้นที่ในการให้คำแนะนำแก่สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ด้วยเทคโนโลยีสะอาด 3R Reduce Reuse Recycle 8.4 ศึกษาความคุ้มค่าของการลงทุนผลิตภัณฑ์ การตลาดและกลุ่มเป้าหมาย 8.5 พัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ด้วยเทคโนโลยีสะอาด 3R Reduce Reuse Recycle 8.6 เผยแพร่ผลการดำเนินโครงการ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้เห็นความสำคัญของการลดปริมาณวัสดุหรือสิ่งปฏิกูลจากระบวนการผลิตและเพิ่มมูลค่าให้วัสดุที่ไม่ใช้แล้ว
9. งบประมาณ	1,000,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรเพื่อขับเคลื่อน BCG Model
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 - 2569 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยการนำความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมายกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์กลาง หมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ หรือการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ยกระดับมาตรฐานและ ให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันเป็นอุตสาหกรรมหลักของจังหวัดชุมพร ในกระบวนการผลิตจะเกิดการสูญเสีย รวมทั้งโรง A มีน้ำเสียที่เกิดจากการผลิต อาจส่งผลกระทบต่อชุมชนด้านล่าง
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรและพลังงานในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม 2. เพื่อพัฒนาศักยภาพการจัดการทรัพยากรภายในสถานประกอบการให้เกิดประโยชน์สูงสุด 3. เพื่อสร้างความยั่งยืนให้ภาคอุตสาหกรรม ตามนโยบายตลาดและนวัตกรรมนำอุตสาหกรรมไทย 4. เพื่อขับเคลื่อน BCG Model ของกระทรวงอุตสาหกรรม
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต 1. จำนวนผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 50 ราย ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการ ทรัพยากรและพลังงานในโรงงานอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม 2. จำนวนผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 2 ราย ได้รับการดำเนินแผนงานด้านการจัดการทรัพยากร และพลังงานในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ผลลัพธ์ 1. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจการเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 2. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย สามารถลดการใช้ทรัพยากรและพลังงานได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 35 ราย ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการทรัพยากรและ พลังงานในโรงงานอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม 2. ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่สนใจเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 2 ราย ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำ เสนอแนวทางการดำเนินงาน และวิธีการดำเนินงานในด้านการจัดการการจัดการทรัพยากรและพลังงานในโรงงาน สกัดน้ำมันปาล์มดิบ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม จนสามารถลดการใช้ทรัพยากรและพลังงานได้ไม่น้อย กว่า ร้อยละ 10
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล รองรับ การเติบโตของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2568
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	1. แต่งตั้งคณะทำงานโครงการสร้างและพัฒนาศักยภาพโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชุมพร ด้วย BCG Model ภาคอุตสาหกรรมต้นแบบ และประชุมคณะทำงาน ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2. สืบค้นข้อมูลความร่วมมือ ศักยภาพของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบในพื้นที่จังหวัดชุมพรเพื่อเข้าร่วม โครงการ 3. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อสร้างการรับรู้ การจัดการทรัพยากรและพลังงานในโรงงานอุตสาหกรรม ด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม จำนวน 40 ราย รวมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง 4. คัดเลือกโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบในพื้นที่จังหวัดชุมพร เพื่อเข้าร่วมโครงการ จำนวน 2 โรงงาน 5. การจัดการทรัพยากรและพลังงานในโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม 6. ตรวจสอบติดตามและประเมินผล พร้อมสรุปผลการดำเนินงานโครงการ
9. งบประมาณ	400,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มให้เปลือกทุเรียนที่เหลือใช้จากกระบวนการแปรรูปเป็นจานพลาสติกชีวภาพ
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดชุมพรเป็นแหล่งปลูกทุเรียนเป็นอันดับ 1 ของภาคใต้ และเป็นอันดับ 2 ของประเทศ รองจากจังหวัดจันทบุรี เปลือกทุเรียนที่ต้องนำไปกำจัด หรือใช้เป็นปุ๋ย ประมาณ 584.60 กิโลกรัม ต่อทุเรียน 1 ตัน การสร้างมูลค่าเพิ่มให้เปลือกทุเรียน ตามแนวคิดโมเดลเศรษฐกิจใหม่ หรือ BCG Model สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม ต่อยอดธุรกิจให้ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป โดยนำเปลือกทุเรียนไปแปรรูปเป็นพลาสติกชีวภาพ ลดปัญหาของเสีย เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากการแปรรูปทุเรียน 2. ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้เปลือกทุเรียนด้วย Circular Economy 3. เพิ่มรายได้ให้ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป 4. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ ให้สามารถต่อยอดเชิงพาณิชย์
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	1. ผลผลิตจากทุเรียนมีมูลค่าเพิ่ม 2. ลดปัญหาของเสียจากการแปรรูปสินค้าเกษตร
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. ผลผลิตจากจานพลาสติกจากเปลือกทุเรียน จำนวน 5 แบบ 2. ผู้ประกอบการแปรรูปทุเรียนได้รับถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านมูลค่าเพิ่ม ตามโมเดล Circular Economy ไม่น้อยกว่า 30 คน
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 1 การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่งคั่ง จากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุล รองรับการเติบโตของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2565 - 30 กันยายน 2566
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	1. สำรวจวัสดุเหลือใช้จากการแปรรูปทุเรียนในจังหวัดชุมพร 2. ออกแบบกระบวนการสร้างมูลค่าเพิ่มเปลือกทุเรียนตามโมเดล Circular Economy 3. พัฒนาผลิตภัณฑ์พลาสติกต้นแบบ 4. ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มตามโมเดล Circular Economy 5. ติดตามประเมินผล
9. งบประมาณ	1,267,850 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

1. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันผู้ประกอบการ SMEs ตามกรอบแนวคิด BCG
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>รัฐบาลได้มีนโยบาย BCG Model ซึ่งเป็นรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจใหม่ที่ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาสร้างจุดแข็งของประเทศไทยให้แข็งแกร่ง ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ และยั่งยืนสร้างความสามารถในการพึ่งตนเอง สร้างภูมิคุ้มกัน พื้นตัวเร็วโดยพัฒนาเศรษฐกิจ 3 มิติไปพร้อมกัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ระบบเศรษฐกิจชีวภาพ มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเน้นการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) คำนึงถึงการนำวัสดุต่าง ๆ กลับมา ใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและการรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน และเพื่อให้ผู้รับบริการมีผลิตภาพเพิ่มมากขึ้น (ลดต้นทุน/ลดของเสีย/เพิ่มยอดขายหรือรายได้)</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร ในฐานะหน่วยงานที่มีภารกิจ ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมตลอดจนผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามนโยบายของรัฐบาล ได้เล็งเห็นความสำคัญและโอกาสในการพัฒนาและการส่งเสริม SME ในพื้นที่จังหวัดชุมพร จึงมีความประสงค์ดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนตามแนวคิด BCG เพื่อเปิดโอกาสให้ SMEs พัฒนาสถานประกอบการให้มีประสิทธิภาพ ลดต้นทุนการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และเติบโตได้อย่างยั่งยืน ภายใต้กรอบแนวคิด BCG</p>
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	พัฒนาสถานประกอบการให้มีประสิทธิภาพ ลดต้นทุนการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และเติบโตได้อย่างยั่งยืน ภายใต้กรอบแนวคิด BCG
4. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ร้อยละ 70 ของผู้รับการพัฒนา มีผลิตภาพเฉลี่ยหรือผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 (เช่น การลดต้นทุน/ลดของเสีย/เพิ่มยอดขายหรือรายได้ เป็นต้น)
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการเอสเอ็มอี และผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหรือเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ตามกรอบแนวคิด BCG และมีบัญชีที่เป็นระบบและตรวจสอบได้ จำนวนไม่น้อยกว่า 10 กิจการ
6. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 1 การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่งคั่ง จากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง</p> <p>แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลรองรับการเติบโตของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p>
7. ระยะเวลา	1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2568
8. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านการส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) 2. สัมมนาเชิงปฏิบัติการ ชี้แจงแนวทางการพัฒนาตามกรอบแนวคิด BCG ให้กับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ถ่ายทอดองค์ความรู้แนวทางการพัฒนาภายใต้กรอบ BCG แก่ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ 3. เชื่อมโยงกับสถาบันการเงิน 4. บริหารโครงการและติดตามประเมินผล
9. งบประมาณ	1,572,000 บาท
10. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชุมพร

201 หมู่ 1 ตำบลนาชะอัง อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร 86000

โทรศัพท์ 0 7797 9230 โทรสาร 0 7750 4820

อีเมล moi_chumphon@industry.go.th

Website: <http://chumphon.industry.go.th>

www.facebook.com/industry.chumphon